

1948 - 2022

74 நிடங்கள் முக்கீழ்
சுதந்திர
தொலைநோக்கு
Vision of Freedom

அனியேங் பயங்கர உணவுகளை வெற்றி கொண்ட செழிப்பான நாடை
சுதந்திரமான தாய்நாடு

An Affluent Tomorrow and Prosperous Motherland
with Challenges Overcome

**His Excellency Gotabaya Rajapaksa,
President of the
Democratic Socialist Republic of Sri Lanka**

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික
සමාජවාදී ජනරජයේ
ජනාධිපති අතිරේ
ගෝධානය රාජපක්ෂ මණ්ඩලයෙන්

இலங்கை ஜனாயக சோசலிச்
குடியரசின் ஜனாதிபதி அதிமேதகு
கோட்டாபய ராஜபக்ஷ அவர்கள்

උපුරා ගැනීම -

**9 වැනි පාර්ලිමේන්තුවේ දෙවනි සැසිවාරය ආරම්භ කරමින්
2022.01.18 දින අතිරේ ජනාධිපති
ගෝධානය රාජපක්ෂ මණ්ඩලයා කළ කතාවෙන්**

අපට අවශ්‍ය වෙන්නේ ඉතිහාසයේ අදුරු මතකයන් ඉවත ලා
සැම ජන කොටසකටම, සාමයෙන් සහ සහභෑවනයෙන්
ජ්‍යෙෂ්ඨ විය හැකි, සුරක්ෂිත රටක් ගොඩනැගීමටයි. ඒ සඳහා ජාති, ආගම්
හෝ දේශපාලන හේදයකින් තොරව අප සියලු දෙනාම එක්විය යුතුයි.
அப ජාතිවாடிய பிரதிக்ஷேப கருதவா. வந்மன் ரத்யத அவශ්‍ය மே ரவீ சැම
பුரவැසියෙකුගේම ගොரவය ஹ அයிதிவாසිகமி லீக சே ஆரக்ஷா கிரීමටයි.

நவேந்தியான, அபநயன விவி஧ாங்கிரணய ஹ அயய லீகவு கிரීම
வැනி குமலேவீடு ஹரஹா அபே அபநயன கர்மாந்தயன்ஹி விலால ஦ிழிண்டுவக்
அதி கළ யுதுமடි. ஶ வாரே விடேஷ மூடல் ஆகர்ஷணய கரண்நா சஂவாரக
வ්‍යாபாரය, விடேஷயන් சඳහා பුதூரூ டுமிகயන් யோழு கிரීம, பரிசுஷக
ஹ தொரතුரை தாக்ஷணய வැනி க்ஷேத்ரயන்ஹி விலால ஦ிழிண்டுவக் அதி கළ
யுதுமடි. மே சியல்ல அபே பிரதிபත்தி பிரகாஷனයේ பகැடැலில சඳහන් கர
திவුණා. ஶீலா த්‍රිயாத்மக கிரීம டூந் வේவத් கළ யுதுமடි.

මෙරුකොට්:

9 ඇවතු පාරාගුමන්‍යත්තින් ඉරණ්ටාවතු අමර්ගේ
2022.01.18 අනුරූ ආරම්පිතතු අතිමෙතැතු
ඇණාතිපති කොට්ටාපය රාජ්‍යපක්ෂ අවර්කள් ඇඟ්‍රිය
ශරෙයිලිරුන්තු

இ **ந**ான் கூழ்ந்த கடந்தகால ஞாபகங்களை ஒருபுறம் வைத்துவிட்டு, அனைத்து சமூகங்களும் சமாதானத்துடனும் சகவாழ்வுடனும் வாழக்கூடிய பாதுகாப்பான நாடோன்றை உருவாக்குவது எமது நோக்கமாகும். இதற்காக அனைவரும் இன, மத, அரசியல் வேறுபாடுகளின்றி ஒன்றிணைதல் வேண்டும். நாங்கள் இனவாதத்தை நிராகரிக்கின்றோம். நாட்டில் வாழும் அனைத்துப் பிரஜைகளும் கௌரவத்துடன் வாழ்வதற்கும் அவர்களது அனைத்து உரிமைகளையும் பாதுகாப்பதற்கும் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றோம்.

புத்தாக்கம், ஏற்றுமதி பல்வகைப்படுத்தல் மற்றும் மதிப்பு சேர்த்தல் போன்ற முறைகள் மூலம் நமது ஏற்றுமதி துறையில் பெரும் முன்னேற்றத்தைக் கட்டாயமாக நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதே போன்று அந்நியச் செலாவணியை ஈர்க்கும் சுற்றுலாத்துறை, திறமையான பணியாளர்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புதல், கணினி, தகவல் தொழில்நுட்பம் போன்ற துறைகளில் பெரும் முன்னேற்றும் காண வேண்டும். இவை அனைத்தும் எங்கள் கொள்கை பிரகடனத்தில் தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது. தற்போது அவற்றை செயற்படுத்துவதை துரிதப்படுத்த வேண்டும்.

Excerpts:

From the speech made by His Excellency the President Gotabaya Rajapaksa at the inauguration of the second session of the 9th Parliament on 18.01.2022

இ **W**hat we need now, however, is to set aside the dark memories of the past and build a secure country where all sections of the community can co-exist in peace. We must all unite for this purpose, irrespective of ethnic, religious or political differences. We reject racism. The present government wants to safeguard the dignity and rights of every citizen in this country in a uniform manner.

We need to make great strides in our export industry through innovations, export diversification and value adding mechanisms. At the same time, there should be a major development in the areas of foreign currency attracting tourism industry, employment of skilled workers abroad, and information and communication technology. All this had been clearly stated in our policy statement. Their implementation should be expedited now.

**Honourable Mahinda Rajapaksa,
Prime Minister of the
Democratic Socialist Republic of Sri Lanka**

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික
සමාජවාදී ජනරජයේ
අග්‍රාමාත්‍ය
රු මහින්ද රාජපක්ෂ මණ්ඩල

இலங்கை ஐனாயக சோசலிச்
குடியரசின் பிரதமர் மாண்புமிகு
மஹிந்த ராஜபக்ஷி அவர்கள்

නිදහස යනු දිනාගෙන අවසාන වන්නක් නොවේ

භාරු තේ නිදහස් දිනය අපට සැමරීමට සිදුව තිබෙන්නේ දුවැන්ත අහියෝගයන් රාජියක් මධ්‍යයේය. දෙවසරක් පුරා ලෝකයටම බලපෑම් කළ කොරෝනා වසංගතය අප හමුවට ගෙනැවීත් ඇති අහියෝගය සූළු පවු නොවේ.

එදු විදේශ ආකුමණ සේම බෙදුම්වාදී ත්‍රිස්තවාදය නිසා අපේ රටේ ජනතාවගේ නිදහස අහිමි වූ අතර අද නිදහස අහිමි වී පිඩා වැඩි වී ඇත්තේ කොරෝනා වසංගතය නිසාය. කොරෝනා වසංගතය රට නැංවීමට තිබූ අගනා වසර දෙකක් අපට අහිමි කළේය. අධ්‍යාපනය, ආර්ථිකය සහ ජන ජීවිතය උඩු යටිකුරු කළේය. එහෙත් ඒ ගැන කම්පාවීම නිදහස දිනා ගැනීමට කැප වූ ජාතියකට තරම් නොවේ. ඒ ගැන තැවෙමින් හිදීම නිදහස සඳහා සටන් කර පුරුදු ජාතියකට ඔබින්නේද නැත. ලොවම දුවැන්ත අසිරැකම්වලට මූහුණ දුන්නද එයින් ගැලීම සඳහා ගෝලියට යොදාගත් සැම සාධනීය ක්‍රියා මාර්ගයක්ම අප ද අනුගමනය කළේමු. කොරෝනා රෝගයට විසඳුම වූ එන්නත්කරණ අවස්ථා තුනම දැනටමත් ජනතාව වෙත ලබා දී ඇත්තේමු. කොරෝනා වසංගතයෙන් නිදහස් වෙමින් ජන ජීවිතය සාමාන්‍යකරණයට යළි පිවිසෙමින් සිටින්නේ අප අනුගමනය කළ මේ ක්‍රියාමාර්ගය නිසාය.

නිදහස යනු දිනාගෙන අවසන් වන්නක් නොවේ. එය දිනෙන් දින දිනාගත යුත්තකි. සැම නිදහස් දිනයකම අප අවධාරණය කළ යුතු කාරණය එයයි. කෙසේ වෙතත් නිදහස සඳහා වසර සිය ගණනක් අඛණ්ඩව අරගලයක යේදී ඒවායින් පන්තරය ලද ජාතියකට මෙම අහියෝගය ද භාරගෙන ඒ හමුවේ නොවැරි සිටිය හැකි බව මාගේ විශ්වාසයයි. නිදහස සඳහා ප්‍රාග්‍රාමීය සටන් කර පුරුදු ජාතියක් වශයෙන් මේ අහියෝග හමුවේ නැගී සිටීමට මේ නිදහස් දිනයේ අදිවන් කර ගනිමු.

මහින්ද රාජපක්ෂ
ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ
අග්‍රාමාත්‍ය

சுதந்திரம் என்பது வெற்றி பெற்று முடிந்துவிடக் கூடியதல்ல

பல சவால்களுக்கு மத்தியிலேயே எமக்கு எழுபத்து நான்காவது சுதந்திரத் தினத்தை கொண்டாட வேண்டியுள்ளது. இரண்டு ஆண்டுகளாக முழு உலகையும் பாதிப்பிற்குள்ளாக்கிய கொரோனா தொற்றினால் நாம் எதிர்நோக்கியுள்ள சவால்கள் பலவாகும்.

அன்று அந்திய படையெடுப்புகள் போன்றே பிரிவினைவாத பயங்கரவாதத்தினால் எமது நாட்டு மக்கள் சுதந்திரத்தை இழக்க நேரிட்டதுடன், இன்று கொரோனா தொற்றினால் மக்கள் சுதந்திரத்தை இழந்து பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். நாட்டை கட்டியெழுப்புவதற்கான இரு பொன்னான் ஆண்டுகளை கொரோனா தொற்று எமக்கு இல்லாது செய்தது. கல்வி, பொருளாதாரம் மற்றும் மக்களின் வாழ்க்கையை தலைக்கீழாக மாற்றியது. ஆனால் சுதந்திரத்திற்காக போராடிப் பழகிய தேசம் என்ற வகையில் நாம் அதனால் துவண்டுப் போகப் போவதில்லை. முழு உலகமும் பல சிரமங்களுக்கு முகங்கொடுத்த போதிலும், அதிலிருந்து விடுபடுவதற்கு உலகளாவிய ரீதியில் முன்னெடுக்கப்பட்ட சகல சாதகமான செயற்பாடுகளையும் நாமும் கடைப்பிடித்தோம். கொரோனா தொற்றுக்கு தீர்வான மூன்று தடுப்புசிகளையும் நாம் மக்களுக்கு பெற்றுக் கொடுத்துள்ளோம். நாம் கடைப்பிடித்த இச்செயற்பாடுகளின் மூலமே கொரோனா தொற்றிலிருந்து விடுபட்டு மீண்டும் இயல்பு நிலைக்கு திரும்ப முடிந்துள்ளது.

சுதந்திரம் என்பது வெற்றி பெற்று முடிந்துவிடக் கூடியதல்ல. அது நாளுக்கு நாள் வெற்றிக் கொள்ள வேண்டியதொன்று. அதுவே நாம் ஒவ்வொரு சுதந்திர தினத்திலும் வலியுறுத்த வேண்டிய விடயமாகும். எவ்வாறாயினும் சுதந்திரத்திற்காக பல நூறு ஆண்டுகளாக தொடர்ச்சியாக போராடி பக்குவப்பட்ட தேசத்திற்கு இந்த சவாலுக்கும் முகங்கொடுத்து செயற்பட முடியும் என்பது எனது நம்பிக்கையாகும். சுதந்திரத்திற்காக உண்மையாக போராடிப் பழகிய தேசம் என்ற வகையில் இச்சவாலையும் எதிர்த்து போராடுவதற்கு இந்த சுதந்திரத் தினத்தில் உறுதி கொள்வோம்.

மஹிந்த ராஜபக்ஷ

இலங்கை ஐனாயக சோசலிசக் குடியரசின் பிரதமர்

Independence is Not something that ends with the Victory

This year, we celebrate Sri Lanka's 74th Independence Day amidst many great challenges. The challenges posed by the Covid -19 pandemic, which has plagued the world for two years, are not insignificant.

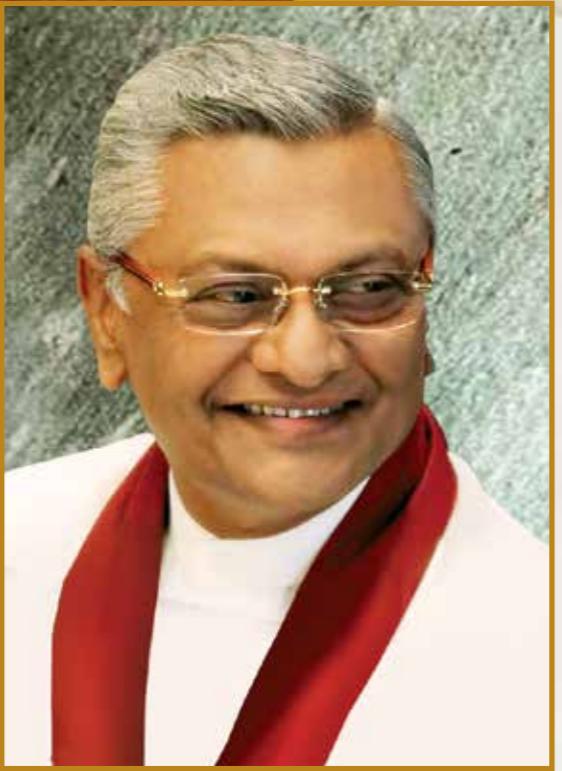
Whilst historically, the people of this country had lost their freedom due to foreign invasions and separatist terrorism, today we have lost our freedoms due to the Covid pandemic which deprived us of the opportunity to develop the country for two years. The economy, education and livelihoods were completely overturned. However, as a nation that has sacrificed for freedom, we cannot allow this frustration to overcome us.

Although the world faced massive setbacks, we have also used all the positive steps taken globally to recover from the pandemic. We have already taken steps necessary to provide the population with all three vaccinations as a solution to the pandemic. It is this approach that has enabled us to recover from the pandemic to a great extent and return public life to a sense of normalcy.

Freedom is not something that ends with the victory. It is something that should be won day by day, and it is this fact that we must highlight on each Independence Day. However, I firmly believe that a nation inspired by hundreds of relentless struggle for freedom, is fully capable of remaining undaunted and facing up to this challenge as well. As a nation accustomed to unceasingly fighting for independence, on this Independence Day, let us resolve to overcome these challenges as well.

Mahinda Rajapaksa

Prime Minister of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka

**Honourable Chamal Rajapaksa,
Minister of Irrigation,
State Minister of National Security and
Disaster Management
State Minister of Home Affairs**

වාර්තා අමාත්‍ය,
රාජ්‍ය ආරක්ෂක හා
ආපදා කළමනාකරණ රාජ්‍ය අමාත්‍ය
ස්වදේශ කටයුතු රාජ්‍ය අමාත්‍ය
ගේ වමල් රාජ්‍යක්ෂ මැතිතුමා

කෙளරු සම්ල රාජ්‍යපක්ෂ,
න්‍ර්ය්ප්පාසන අමෙස්සර්
තොසීය පාතුකාපු මූල්‍ය අන්තර්තත
මුකාමෙත්තුව මූල්‍ය අමෙස්සර්
ෂණ්නාට්තුවලක් මූල්‍ය අමෙස්සර්

අහියෝග ජයගැනීමට එක්ව පෙළගැසෙම්

74 වන ජාතික නිදහස් දිනයේ තේමාව වන්නේ "අහියෝග ජයගත් ඉසුරුමත් හෙබ දිනක් - සෞඛ්‍යගමත් මවිබුමක්" යන්නයි. ඉතිහාසයේ අන් ක්වරද්වත් වඩා අහියෝග රසකට අද අපේ රට මෙන්ම ලෝකයේ සේසු රටවල් ද මූහුණ දී ඇත. ඉතිහාසයේ අපට එල්ල වූ අහියෝග ජාතිකම් කුල හේදයකින් තොරව එකට එකට ජයගත් ශ්‍රී ලාංකිය ඉතිහාසයක් අපට ඇත. අප හමුවේ ඇති වත්මන් අහියෝග ජය ගැනීම සඳහා ද ශ්‍රී ලාංකිකයන් වශයෙන් සියලු දෙනා එක්ව පෙළ ගැසිය යුතුව ඇත. කොට්ඨාසි 19 වසංගතය මැති ඉතිහාසයේ අප මූහුණ දුන් දැරුණුම අහියෝගයි. ලෝකයේ සේසු රටවල් සමග සැසිදීමේදී එම අහියෝගය සාර්ථකව මැඩ පැවතීමේමට හැකිවීම ශ්‍රී ලාංකිකයන් වශයෙන් අප හැම ලද ජයග්‍රහණයකි.

1948 පෙබරවාරි 04 වෙනි දින ශ්‍රී ලංකාවට අරුණදු තැගැසිය තිස් තුන් වසරක් බ්‍රිතාන්‍යයන්ගේ යටත් විෂ්තරක්ව පැවති, ශ්‍රී ලංකාව, නිදහස් බිමක් ලෙස ප්‍රකාශයට පත් කිරීමත් සමගයි. යටත් විෂ්තරණයෙන් මිදි ශ්‍රී ලංකාව ස්වාධීන රාජ්‍යයක් විමේ එතිහාසික සන්ධිස්ථානය අනුස්මරණය කරමින් අද දින 74 වන නිදහස් සැමරුමට ස්වදේශ කටයුතු රාජ්‍ය අමාත්‍යවරයා

ලෙස ඉහායිංසන එක් කරන්නේ ඉමහත් වූ අහිමානයෙනි.

ලොවම මූහුණ දී ඇති කොට්ඨාස වසංගතයේ ආර්ථික එල්ලවාක ජය ගැනීම සඳහා ශ්‍රී ලාංකිකයින් වශයෙන් අපටම සුවිශේෂ වූ ආර්ථික උපාය මාරුග කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීමට කාලය එළඹ ඇත. පක්ෂ පාට ජාතික ආගම් හේද වලින් තොරව නිදහස දිනා ගැනීමට අපගේ අතිත විර්වරයන් අපට දුන් ආදර්ශය පදනම් කරගනිමින් දේශීය ආර්ථිකයක් ගොඩනැවීම සඳහා සියලු දෙනා එක්ව පෙළ ගැසිමෙන් අප මූහුණ දී ඇති අහියෝග ජය ගැනීම අපහසු නොවනු ඇත.

74 වන නිදහස් දිනය සමරන මේ අවස්ථාවේදී නිදහස් සටනට තායකත්වය දුන් සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම සහ බරගර ආදි මවිබුමේ සියලු ජාතික විරයන් සිහිපත් කරන්නේ ඉමහත් අහිමානයෙනි. එසේම මෙම එතිහාසික අවස්ථාවේ දී තිස් වසරක කුරිරු තුස්තවාදය නිම කිරීමට කැප වූ අපගේ විර රණවිරුවන් සිහිපත් කරන්නේ ඉමහත් ගොරවයෙනි.

මමල් රාජ්‍යක්ෂ

වාර්තා අමාත්‍ය
රාජ්‍ය ආරක්ෂක හා ආපදා කළමනාකරණ
රාජ්‍ය අමාත්‍ය
ස්වදේශ කටයුතු රාජ්‍ය අමාත්‍ය

சவால்களை வென்றெடுக்க ஒன்று திரள்வோம்

ரூ தந்திரத்தின் 74வது நினைவு தினத்தின் கருப்பொருள் “சவால்களை கடந்து ஒரு மகிமையான நாளை மற்றும் வளமான தாய்நாடு என்பதாகும்”. வரலாற்றில் எப்போதும் போலல்லாமல், உலகின் பல நாடுகளைப் போலவே, நமது நாடும் இப்போது எண்ணற்ற சவால்களை எதிர்கொண்டுள்ளது.

இனம், மதம் மற்றும் சாதி வேறுபாடுகளைப் பொருட்படுத்தாமல் சவால்களை ஒன்றாகக் கடந்து வந்த இலங்கை வரலாறு நமக்கு உள்ளது. இதேபோல், இன்று நாம் எதிர்கொள்ளும் தற்போதைய சவால்களை சமாளிக்க நாம் ஒன்றுபட வேண்டும். கொவிட்-19 தொற்றுநோய் சமீபத்திய வரலாற்றில் நாம் எதிர்கொண்ட மிகப்பெரிய சவால்களில் ஒன்றாகும். உலகின் ஏனைய நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் இந்த சவாலை வெற்றிகரமாக சமாளிக்க முடிந்தது அனைத்து இலங்கையர்களின் கூட்டு வெற்றியாகும்.

1948 பெப்ரவரி 4 ஆம் திகதியின் உதயம், நாற்று முப்பத்து மூன்று வருட கால காலனித்துவ ஆட்சிக்குப் பின்னர் பிரித்தானிய அரசிடமிருந்து சுதந்திரமான பூமியாக இலங்கையை பிரகடனப்படுத்தியதை அடையாளப்படுத்துகிறது. இலங்கை சுதந்திரத்தின் 74ஆவது ஆண்டு நிறைவை முன்னிட்டு இந்த வரலாற்று சிறப்புமிக்க தருணத்தில் உள்ளாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர் என்ற முறையில் எனது மனமாற்ற வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சமல் ராஜபக்ஷி

நீர்ப்பாசன அமைச்சர்
தேசிய பாதுகாப்பு மற்றும் அன்றத் துறை முகாமைத்துவ இராஜாங்க அமைச்சர்
உள்ளாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர்

உலகளாவிய கொவிட்-19 தொற்றுநோயால் நமது பொருளாதாரத்தில் ஏற்படும் எதிர்மறை விளைவுகளை வெற்றிகரமாக சமாளிக்க இலங்கையர்கள் என்ற முறையில் எங்களுக்குரிய தனித்துவமான உத்திகளை ஆராய வேண்டிய நேரம் இது. அரசியல் சார்பு, இனம் மற்றும் மதம் எதுவாக இருந்தாலும் ஒன்று சேர்ந்து சுதந்திரத்தை வென்றது நமது வரலாற்றின் கதாநாயகர்களின் எடுத்துக்காட்டாக இருப்பதால், வலுவான உள்ளாட்டு பொருளாதாரத்தை கட்டமைப்பதில் நாம் எதிர்கொள்ளும் சவால்களை கூட்டாக கடப்பது நம் அனைவருக்கும் கடினமாக இருக்காது என்று நம்புகிறேன்.

நமது சுதந்திரத்தின் 74வது ஆண்டு விழாவை நாம் கொண்டாடும் இந்த தருணத்தில், நமது தாய்நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கு தலைமை தாங்கிய சிங்கள, தமிழ், முஸ்லீம், ப்ரகர் மற்றும் பிற தேசிய வீரர்களின் மகத்தான பங்களிப்பை நான் மிகுந்த பெருமையுடன் நினைவுக்கிறேன். இதேபோல் இந்த வரலாற்று சந்தர்ப்பத்தில் முப்பது ஆண்டுகால கொடுருமான பயங்கரவாதத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவர தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட போர் வீரர்களின் துணிச்சலையும் நான் மிகவும் பெருமையுடன் நினைவுக்கிறேன்.

Let's unite to overcome challenges

The theme for the 74th commemoration of independence is, "An Affluent Tomorrow and A Prosperous Motherland-with challenges Overcome" Unlike at any other time in history, our country is now faced with many challenges, similar to many other countries of the world. We have a Sri Lankan history of having together overcome challenges irrespective of race, religion and caste differences. Similarly, we must unite to overcome the current challenges we face today. The Covid-19 pandemic is the greatest challenge we encountered in recent history. It is a collective victory of all Sri Lankans that we have been able to successfully overcome this challenge in comparison to other countries of the world.

The dawn of 4th February 1948 symbolizes the declaration of Sri Lanka as an independent and free country having been a colony of the British for one hundred and thirty-three years. It is with great pride that I extend my warmest wishes as the State Minister of Home Affairs on this historic occasion commemorating the 74th anniversary of

Sri Lanka's independence. It is now time for us to explore strategies unique to us as Sri Lankans to successfully overcome the negative effects posed by the global Covid-19 pandemic on our economy. Given the example of the heroes of our history to win independence irrespective of political affiliation, race and religion, I believe that it will not be difficult for us all to collectively overcome the challenges faced by us in building a strong domestic economy.

On this occasion when we celebrate the 74th anniversary of our independence, it is with great pride that I recall the immense contribution of all the Sinhala, Tamil, Muslim, Burgher and other national heroes who gave leadership to the independence of our motherland. Similarly, it is with great pride that I remember on this historic occasion, the bravery of the war heroes who dedicated themselves to end the thirty-years of brutal terrorism.

Chamal Rajapaksa

Minister of Irrigation,
State Minister of National Security and
Disaster Management
State Minister of Home Affairs

දිරු පරපුර දැනුම් නැණ පහතින් එලිය කරනු වස්...
සිරුවර් පර්‍යාගය අඩ්‍රිවාල් ඉඩිඩුට් උබොම්...
Illuminating the path for the next generation

1948 - 2022
74

නිදහස් දැක්ම
ස්ථන්තිර තොලෙනොකු
Vision of Freedom

අභියෝග ජේගගත්
ඉසුරුමත් හෙට දිනක් -
සෞඛ්‍යමත් මවුබුමක්

74 වසරකට පසු :
මෙතැනීන් කොතැනටද?

1948 දි යටත් විෂ්ත විය ගසින් මිදුණු ශ්‍රී ලංකාව සිව් සැත්තැ වසක නිදහස සමරනුයේ රටත් ලෝකයත් එක් එක් ප්‍රමාණයෙන් ගොදුරු කරගත් සිය වසකට වරක් පමණ හටගන්නා වූ ගෝලීය පරිමාණ වසංගතයක නන්විධ දුර්ව්‍යාක වලින් සමස්ත මානව සංහතියම හෙමිබත් වී සිටින වකවානුවකය.

2019 දෙසැම්බර් අග මතු වූ, පසුව ලෝක සෙප්බස සංවිධානය විසින් කොට්ඨාසි - 19 යනුවෙන් නම් කරන ලද නව කොරෝනා වෛටරසය හෙවත් SARS-CoV 2 වෛටරසය මාස කිහිපයක් ඇතුළත රටවල් සහ හුම් ප්‍රදේශ 216කට පැතිර හිටෝය. කෝරී සංඛ්‍යාත ජනයා ආසාදනය වූහ. අප මේ කතා කරන මොහොත වන විටත් ඉන් මරණයට පත් වූ පිරිස අඩ කෝට්ඨාස ඉක්මවා ගොසිනි. වෛටරසයේ නව ප්‍රහේද හට ගනිමින් පැතිර

යමින් තිබේ. වසංගතයේ හේට ද්‍රව්‍ය ගැන නිශ්චිත නිගමනයක් දීමට තත් විෂයය පිළිබඳ ඉහළම දුනුම ඇති විශේෂයෙන් පවතා නොපිළිවන.

නව කොරෝනා වසංගතය තුළු සෞඛ්‍ය ගැටලුවකින් බොහෝ ඔබවට ගිය ව්‍යසනයකි. මින් පෙර අවසන් වරට හටගත් ගෝලීය පරිමාණ ව්‍යාධිය වූ ස්ථාන්කුදා උණ වසංගතය සමග සසඳන විට ආසාදිතයන් හා මරණ සංඛ්‍යාව අතින් කොවිඩ් 19 සිරින්නේ බොහෝ පසු පසිනි. එසේ වුවද කොරෝනා වසංගතය සෞඛ්‍ය ගැටලුවකින් ඔබවට යමින්, අතිශයින් ගෝලීයකරණය වී ඇති වත්මන් යුගයේ ලෝකයේ ඇති කළ ආර්ථික, දේශපාලන හා සාමාජික දුර්ව්‍යාක ස්ථාන්කුදා උණ වසංගතය නිසැකවම පරාජය කරයි.

කොවිඩ් 19 ව්‍යාජ්‍යිය සමග ගෝලීය ආර්ථිකයේ වලනය ඇණ හිටියා සේ දැනිණ. ඉහළ, මධ්‍යම සහ පහළ ආදායම් යන තුන් වර්ගයේම රටවල ආර්ථිකය මැත ඉතිහාසයේ නොවූ අයුරින් සංකේතවනය වන්නට විය. ප්‍රමාණාත්මකව එය කෙතරම්ද යත් 2020 වර්ෂයේ ගෝලීය ආර්ථික වර්ධන අනුපාතය -4.9% වනු ඇතැයි අන්තර්ජාතික මුල්‍ය අරමුදල ඒ වසරේ ජ්‍යෙනි මාසයේ ප්‍රකාශයට පත් කළ ආර්ථික සමාලෝචනයේ සඳහන්ව තිබිණ. 2020 වසරේ ගෝලීය දළ දේශීය නිෂ්පාදනයේ (GDP) අගය ඇමරිකානු බොලර් ව්‍යිලියන 84.54කි. එහි -4.5% ක සංකේතවනය බොලර් ව්‍යිලියන 2.96ක ආර්ථික උත්පාදනයක් අහිමි කරයි. ලෝක බැංකුවේ ගණන් බැඳීම අනුව 2020 ගෝලීය ආර්ථිකයේ සංකේතවනය 5.2% කි. දනවත් ම රටවල් ඇතුළුව ලොව පුරා අහිමි වී ගිය රැකියා සංඛ්‍යාව 2020 ජ්‍යෙනි මස වන විට මිලියන 305ක් විශැයි අන්තර්ජාතික කමිකරු සංවිධානය ඇස්තමේන්තු කළේය. අන්තර්ජාතික කමිකරු සංවිධානයේ

සංඛ්‍යාලේඛන අනුව ලෝකයේ වැඩ කරන ජනයාගෙන් අඩක්ම නිරතව සිරිනුයේ අවිධිමත් රැකියාවල ය. වැඩ කරන සැම දහ දෙනෙකුටම හය දෙනෙක් එවැන්නේ වෙති. ශ්‍රී ලංකාවේ ද එසේය. කොවිඩ් 19 න් බැට කැ පිරිස අතර ඔවුනු මුලින් ම සිරිනි.

ගෝලීය හාණ්ඩ සැපයුම් දාමය බරපතල ලෙස අඩාල විය. 2020 වසරේ ලෝක වෙළෙඳාම් සංකේතවනය 32% ක් පමණ බව ලෝක වෙළෙඳ සංවිධානය ගණන් බලා ඇත. මහා පරිමාණ මෙන්ම සුළු පරිමාණ කෘෂි කරමාත්තය අඩාල වීමත්, ආහාර නිෂ්පාදන සැපයුම් දාමය අවුල් වීමත් නිසා සාගතයක් ඇති වීමේ අවදානමක් උද්‍යත වූ බව එක්සත් ජාතින්ගේ ලෝක ආහාර වැඩසටහන සඳහන් කළේය. 2022 උදා වන විට ලොව දනවත්ම රාජ්‍යයන් ඇතුළු බොහෝ රටවල දක්නට ලැබුණු හාණ්ඩ හිගය, ඉහළ යන උද්ධීමනය, බලශක්ති හිගය, සංවර්ධනය වන රටවල උග්‍ර වන විදේශ යය අරුධුදය ඉහත කි ප්‍රරෝක්ලන කෙතරම් සනාථ වී ඇදේද යන්න පැහැදිලි කරයි.

කොවිඩ් 19 වසංගතය ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථිකයට හා සාමාජයට ඇති කළ විනාශකාරී බලපැමූ ඉමහත්ය. 2021 වසරේ තුන්වෙනි කාර්තුවේ ආර්ථික වර්ධනය -1.5% ක අගයක් ගත්තේය. වසංගතය ආර්ථිකයට හා එහි ප්‍රතිඵල ලෙස ජන ජීවිතයට කළ අනර්කාරී බලපැමූ තේරුම් ගැනීමට මේ තනි සංඛ්‍යාව වුවද ප්‍රමාණවත් ය. සංණ ආර්ථික අගය 2022 වසර අවසානයේදී සියයට 5.5% වන දන අගයක් බවට පරිවර්තනය කිරීමට රජය සැලසුම් කර තිබේ. වසංගතය නිසා නිෂ්පාදනය සංකේතවනය වූවා පමණක් නොව එය ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රධාන විනිමය ආදායම් මාරු සියලුල අඩාල කළේය; තැතහෙත් එක් එක් ප්‍රමාණයෙන් අවුරා දුමීය. නිදහසින්

පසු අප අනුගමනය කළ ආර්ථික මාදිලියට ආවේණික ව්‍යුහාත්මක උගානතා අද රට මූහුණ දෙන විනිමය සම්පත් හිගය නිර්මාණය කළ අතර කොට්ඨාස 19 වසංගතය විසින් එය තිවු කරනු ලැබේය. වසංගතය ව්‍යාප්තිය පාලනය කිරීමට, ආසාදිතයන් සුවපත් කිරීමට හා පිඩාවට පත් ජනයාට සහන සැලැසීමට ප්‍රමුඛත්වය දියයුතු වූයෙන් 2019 දී රට හාරගත් රජය සැලැසුම් කළ බොහෝ සංවර්ධන ව්‍යාපෘති පමා කිරීමට සිදු විය. කළ වැඩ සහ එවායේ යහු ප්‍රතිපල වසංගතයේ සුවිසල් සේවනැල්ලෙන් වැසි ගියේය.

උමග කෙළවර ආලෝකය දිස්වන බව පැවසේ. වසංගතය විසින් තිවු කරන ලද ආර්ථික, දේශපාලන ගැටලු රසක් හා සමාජ කැළඳීමක් මැදේ 74 වසරකට පෙර දිනු නිදහස සිහි කරන මොහොත ශ්‍රී ලංකාව මෙතෙක් අනුගත වී සිටි ආර්ථික සමාජ මාදිලිය, දේශපාලන සංස්ථා, ලෝක රටාව පමණක් නොව පුද්ගල හා සමාජ සඛ්‍යතා පවා නැවත ප්‍රශ්න කිරීමට අවස්ථාවක් කොට ගත යුතුය. මානව සමාජයට තමන් ආ මග සිංහාවලෝකනයටත් ඉදිරි මග නිවැරදිව නිශ්චය කිරීමටත් මෙහෙදු අවස්ථා උදා වනුයේ කළාතුරකිනි.

විසිවැනි සියවසේ පුරුම හාගයේ ලෝකයේ හටගත් දේශපාලන අවල් වියවුල් හා විප්ලව, ලෝකය නැවත බෙද ගැනීම පිණිස බලවත් ජාතින් අතර උත්සන්න වූ තරගය, ගෝලිය පරිමාණ යුද්ධී, අන්තර යුද සමයේ යුරෝපයේ ආර්ථික පරිභානිය, 1929-30 මහා අවධමනය එබදු අවස්ථාවක් නිර්මාණය කළේය. මානව සමාජය එතෙක් පැමිණි ආර්ථික දේශපාලන ගමන් මග විෂයය කොට පුළුල් කතිකාවක් හට ගත්තේය. විවිධ මතිමතාන්තර ඉදිරිපත් විය. සමාජය මෙහෙයුම මුළුමනින්ම වෙළඳ

පොලට හාර කළ යුතුද යන්න අරහයා සංවාද ගොඩනැගිණ. නිෂ්පාදන හා සේවා නියුක්ති ප්‍රසාරණය සහ ආදයම ව්‍යාප්තියේ විසමතා පිටුදැකීම පිණිස ආර්ථිකයෙහි රාජ්‍ය මැදිහත්වීම හා සහභාගිත්වය පිළිගත් කේත්තිසියානු ආකෘතිය සමාජගත වූයේ මේ කතිකාව තුළිනි. එය සුබසාධන රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තියට හා ඇමෙරිකාවේ සහ යුරෝපයේ නිවිච්ලේ ප්‍රතිසංස්කරණවලට ප්‍රහවය දුන්නේය. අප අනුගමනය කරන ආර්ථික, දේශපාලන, සමාජ මාදිලිය කුමක් විය යුතු දැයි යැලි සිතා බැලීමට කොරෝනා වසංගතය උදා කරයුන් මේ අවස්ථාව ගිලිනි යා නොදී ප්‍රයෝගනයට ගත යුතුය.

ශ්‍රී ලංකාවේ සේවා වියුක්ති ගැටළුව අධ්‍යයනය කොට විසඳුම් නිරදේශ කරනු පිණිස අන්තර ජාතික කමිකරු සංවිධානයේ දුත පිරිසක් ආණ්ඩුවේ ආරාධනයෙන් 1971 වසර මුළ දිවයිනට පැමිණියහ. ප්‍රකට සංවර්ධන ආර්ථික විශේෂයෙකු වූ මහාවාර්ය බිඩිලි සියරස් කණ්ඩායමේ ප්‍රධානියා විය. “සේවා නියුක්ති ඉඩ ප්‍රස්ථා සහ බලාපොරොත්තු සම කිරීම” (Matching Employment Opportunities and Expectations) මැයෙන් ඔවුන් සම්පාදනය කළ වාර්තාව ශ්‍රී ලංකාව සතු සාරවත් භුමිය, අධික වර්ෂාපතනය, වනාන්තර, මසුන් ගහණ මූහුද, මුතුමැණික් ඇතුළ බණිජ දුව්‍ය, අධ්‍යාපන මට්ටමෙන් ඉහළ ගුම බලකාය, මහා මාරුග හා බුමරජ මාරුග ජාලය, උසස් සංස්කෘතිය වැනි සම්පත් ගැන සඳහන් කොට “මේ සා පහසුකම් ඇති රටක මේ සා හාරදුර ප්‍රශ්න මාලාවක් ඇති වූයේ කෙසේද?” යනුවෙන් ආරම්භයේදී ම ප්‍රශ්න කරයි. කොරෝනා වසංගතය විසින් උගා කරන ලද ප්‍රශ්න සමුදායක දුන් සිර්වී සිටින අප 74 වසරක නිදහස සමරන මෙසමයේ එකී ප්‍රශ්නය නැවත තැගිය යුතුය.

ආ මග

පෘතුගිසි, ලන්දේසි, ඉංග්‍රීසි තෙජාතීහු 1506 සිට 1815 දක්වා වසර 309 ක් අපේ රටේ මූහුදුබඩ ප්‍රදේශ පාලනය කළහ. ඉංග්‍රීසිහු 1815 සිට 1948 දක්වා වසර 133 මුළු දිවයිනම පාලනය කළහ. අප යටත් විෂ්තරවාදයේ ග්‍රහණයට නතුව සිටි සමස්ත කාලය වසර 442 කි. "ජ්‍යෙෂ්ඨයේ ප්‍රස්ථිර පොදු නිදහසයි; ඒ සඳහා ගෙවන කවර මිලක් වුවද වැඩි නැත" යනුවෙන් මහත්මා ගාන්ධි වරක් පැවසිය. කවර හෝ ජාතියකට සිදු විය හැකි ලොකුම අභාග්‍ය ස්වකිය ස්වාධීනත්වය අහිමි වීම බවට විවාදයක් තිබිය නොහැකිය. පරාධීනත්වය සංවර්ධනයේ සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ පරම සතුරා බව සනාථ කළ හැකි සාක්ෂි ඉතිහාසයේ ඇති තරම් දක්නට ඇත.

කිසි විටෙක යටත් විෂ්ඨයක් නොවූ ජපානය බටහිර ජාතීන් ආදර්ශයට ගනිමින් ලොව ප්‍රමුඛතම තුතන රාජ්‍යයක් බවට පත්වීමට සමත් විය. දෙවැනි ලේක සංග්‍රාමයේදී මහත් විනාශයකට ගොදුරු වුවද තොතුගාවා සහ මෙයිජ් රාජ විංග සමයේ දුම් අඩ්‍යාලම ප්‍රයෝගනයට ගනිමින් ව්‍යසනය ජයගත් එරට 1990 වනවිට ලොව දෙවැනි විභාගතම ආර්ථිකය ගොඩනගා ගත්තේය. ජපානයට සමාන හෝ රීට වැඩි විහාරාවක් සහිත රීජ්‍යත්වයට තුතන රාජ්‍යයක් ලෙස නැගී සිටීමට අවශ්‍ය වුවද අධිරාජ්‍ය ග්‍රහණයට නතු වීම නිසා එය වැළකි ගියේය.

ශ්‍රී ලංකාවට අත්වායේ ද සමාන ඉරණමකි. යටත් විෂ්ඨ ග්‍රහණයට හසු වීම හේතුවෙන් අහිමත හා යෝගා දේශපාලන හා ආර්ථික මාදිලියක් තෝරාගෙන ස්වාධීන සංවර්ධනයක් සාක්ෂාත් කර ගැනීමට තිබු ඉඩ ප්‍රස්ථාව අහිමිව ගියේය. 1948 දී අපට නිදහස දිනා ගැනීමට ප්‍රධාන සාධක දෙකක් මුළු විය.

1. යටත් විෂ්ඨ වාසී ජනතාව අධිරාජ්‍යවාදයට එරෙහිව ගෙන සිය අරගලයට සම්ගාමීව ශ්‍රී ලංකාවේ පුහු පන්තිය හා වාමාංශික බලවේග ඇතුළු විවිධ ජන කණ්ඩායම් නිදහස පතා දියත් කළ ව්‍යාපාර ය.
2. ආක්‍රමණයෙන්, හිංසාවෙන් සහ වංචාවෙන් ගොඩනැගු යටත් විෂ්ඨ ක්‍රමය තව දුරටත් පවත්වා ගැනීමට නොහැකි බව මේ අවධිය වනවිට අධිරාජ්‍ය ස්වාම්‍යවරුනට පසක් වීම.

අධිරාජ්‍යවාදය ඒක මාර්ගික ප්‍රපංචයක් නොවේ. අධිරාජ්‍යවාදය සිය ආධිපත්‍යය යටතේ පවත්නා රාජ්‍යයන් සතු සම්පත් සූරා ගන්නා අතර, රීට උපකාරී වන යාන්ත්‍රණයක් යටත් විෂ්ඨවල ස්ථාපනය කරයි. එමගින් අපට ලැබුණු ප්‍රතිලාභ රසක් ඇත. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුක්‍රමය, සර්වජන ජන්ද බලය, අධිකරණ පද්ධතිය, අධ්‍යාපන ක්‍රමය, මහා මාර්ග සහ දුම්රිය මාර්ග ජාලය, තුතනත්වය සමග බද්ධ වීමේ අවකාශය ඉත් සමහරකි. එසේ වුවද 1948 දී ඉංග්‍රීසින් අපට උරුම කර ගියේ මෙරට සම්පත් සූරා ගැනීම සඳහා සකසන ලද, විවිධාංගීකරණය නොවූ, ගතිකත්වයෙන් තොර, ද්විත්ව ආර්ථිකයක් සහ රීට අනුරුදු ද්විත්ව සමාජ රටාවකි. බැංකු, රක්ෂණ, ප්‍රවාහන හා පණිවිඩ ප්‍රවාහන ප්‍රස්ථාකම් සහිත ප්‍රධාන වැවිලි බෝග තුනක් මත පදනම් වූ වැවිලි කරමාන්තයකින් සැදුම්ලත් තුතන අංශයකින් හා දිලිඹු ගැමී ජනයාට ජ්‍යෙන්පාය සැලසු, පැරණි නිෂ්පාදන ශිල්ප ක්‍රම හාවිත කළ, යැපුම් කෘෂිකර්මාන්තය මත පදනම් වූ සාම්ප්‍රදායික අංශයකින් ද්විත්ව ආර්ථිකය සැකසී තිබිණ. තුතන අංශය නිර්මාණය කළ ඉහළ සමාජ ස්ථානය යටත් විෂ්ඨ ස්වාම්‍යවරුන්ගේ ආධිපත්‍යය, වින්තනය සහ ජීවන රටාව වැළද ගත් පිරිසක් වූහ.

සාම්ප්‍රදායික අංශයට අයත් ජනගහනයෙන් අතිමහත් බහුතරය ගත කළේ බෙහෙවින් කටුක සහ දුෂ්කර දිවි පෙවෙතකි. ඔවුනු දිලිඳුකම්ත්, ගිය ගැනීකම්ත් මිරිකි සිටියහ. සිංහල හෝ දෙමළ හෝ පමණක් කරා කළ මේ ජනතාව තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියෙන් මූලමනින්ම පාහේ කොන්කරනු ලැබ සිටියහ.

1936 වැනි දේශපාලන නිදහස ලැබීමට ආසන්න වසරක පවා රටේ ලදරු මරණ අනුපාතිකය සංඛ්‍යාව උපත් දහසකට 136 ක් බඳු ඉතා ඉහළ අගයක් ගැනීමෙන් යටත් විෂ්තර පාලනයෙන් අපට උරුම වූ සමාජය කොතරම් විසම අසාධාරණ එකක් වේද යන්න පසක් කර ගත හැකිය. දේශපාලන නිදහස දිනා ගැනීම ජාතියේ සුවිසල් ජයග්‍රහණයක් බවට විවාදයක් නැත. ඊට නායකත්වය දුන් සහ දායක වූ සියලු දෙනාට නිසි ගොරවය හිමිවිය යුතුය. එහෙත් අපේ අවශ්‍යතා මත පදනම්ව අපට අහිමත දේශපාලන, ආර්ථික, සාමාජ මාදිලියක් ගොඩනගාගැනීමට එමගින් ලැබුණු ඉඩ ප්‍රස්ථාව බෙදාහනක ලෙස අප අතින් ගිලිහි ගිය බව ජාතිය අද මූහුණ පා සිටින දැඩිත්ත ප්‍රශ්න සමුදායෙන් පැහැදිලි වේ.

දේශපාලන නිදහස ලැබී ගෙවී ගිය 74 වසර ඇතුළත සියලු ආණ්ඩු යටතේ අප අත්කරගත් ජයග්‍රහණ රසකි. යටත් විෂ්තර පාලනයෙන් මිදුණු සෙසු බොහෝ රටවල් සමග සසදන කළ අප ලියා කර ගෙන ඇති සමාජ සංවර්ධනය සංවර්ධන රාජ්‍යයන්ට බෙහෙවින් ආසන්න මට්ටමක පවතී. මහජන ජන්දයෙන් ආණ්ඩු වෙනස් කිරීම ඇතුළු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආයතන පද්ධතිය, නිදහස් අධ්‍යාපනය, නිදහස් සෞඛ්‍ය සේවය, අධ්‍යාපන භා සෞඛ්‍ය සේවාවේ දියුණුව හා ව්‍යාප්තිය, සමාජ සුබසාධනය, සමාජයේ ස්ත්‍රීන්ට හිමි ස්ථානය, ඒ අතර කැඩී පෙනෙන්. කවර රටක වුවද සමාජ

සංවර්ධනයේ ප්‍රධාන පැතිකඩ ගණනාවක් පිළිබඳ කරන ලදරු මරණ අනුපාතය නිදුසුනට ගත හොත් 2019 වන විට එය සංඛ්‍යාව උපත් දහසකට අට දක්වා පහත වැට් තිබිණ. ජනතාවගේ සාක්ෂරතාව 92.5% කි. උපතේදී ආයු අපේක්ෂාව අවුරුදු 76.8 ක් වෙයි. 2019 ශ්‍රී ලංකාව, දී ලේක මානව සංවර්ධන දරුණුකෝ (HDI) රටවල් 189 ක් අතරින් 72 වැනි ස්ථානය හිමිකර ගෙන සිටියේය.

නිදහස ලැබී ගෙවී ගිය 74 වසර තුළ අපට වැරද්දාගත් තැන් බොහෝය. වත්මන් ලේකයේ ඉහළ ආර්ථික වර්ධනයක් සහ ජ්වන මට්ටමක් සාක්ෂාත් කරගත් සැම රටක්ම එතැනට ලියා වුයේ රටේ ප්‍රමුඛතා සහ විභවතා හඳුනාගෙන දේශීය සම්පත් උපයෝගී කොටගනීම්ත් ගක්කිමත් නිෂ්පාදන ආර්ථිකයක් ගොඩනගා ගැනීමෙනි. එබදු රාජ්‍යයන්හි ආණ්ඩු වෙනස්වීම් සමග වැඩිකරන ගොලියේ වෙනස්කම් සිදු වුවද ස්ථාවර ජාතික ආර්ථිකයක් බිහිකිරීමේ ප්‍රතිපත්තියෙන් බැහැරවීමක් දක්නට නොවේය. එහෙත් ශ්‍රී ලංකාවට නිදහස ලැබී වසර ගණනාවක් යනතුරු යටත් විෂ්තර පාලකයන් ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතා පිණිස ස්ථාපනය කළ ආර්ථික සමාජ ආකෘතියෙන් රැඩිකල් ලෙස බැහැර වීමට අප කළුපනා කළේ හේ නැත. ජාතික ආර්ථිකයක් ගොඩනැගීමේ අවශ්‍යතාව ගැන පොදු එකතුත්වයක් නොතිබිණි.

නිදහසින් පසු 1977 දක්වා රට පාලනය කළ සැම ආණ්ඩුවක්ම අඩුවැඩි වශයෙන් අනුගමනය කළ සංවර්ධන උපායමාරුගය වුයේ ආනයන ආදේශනයයි. (Import Substitution) ලතින් ඇමරිකානු රාජ්‍යයන් 1930 පමණ සිටදු යටත් විෂ්තර ලෙස පැවති ආසියා-අප්‍රිකා රාජ්‍යයන් දෙවන ලේක සංග්‍රාමයෙන් අනතුරුව නිදහස ලැබූ දා සිට ද දශක දෙකක් පමණ

යනතුරු අනුගමනය කළ සංවර්ධන උපාය මාරුගය වූයේ එයයි. දේශීය නිෂ්පාදකයාට විදේශීය තරගයෙන් ආරක්ෂා වීමට පරිසරය සකසමින් රටතුළ වගාකළ හැකි සියලු දේ රටතුළ වගා කිරීම, රටතුළ නිෂ්පාදනය කළ හැකි හාණ්ඩ රටතුළ නිෂ්පාදනය කිරීම හා රේට උපකාරී වන අණපනත් හා ආයතනික පහසුකම් සහිත යාන්ත්‍රණයක් ගොඩනැගීම ආනයන ආදේශනයේ හරය ලෙස ගිණිය හැක. ආනයන ආදේශනය යටතේ ජාතික කර්මාන්ත පද්ධතියක් සහ සේවා ආයතන සමුහයක් ස්ථාපනය කරනු ලැබේය. ඒ සියල්ල එකසේ කාර්යක්ෂමතාවෙන්, ඉහළ පලදායීතාවෙන් හා ආර්ථික පිරිමැස්මෙන් යුතු තොවූ බව සත්‍යයකි. එහෙත් ඉන් වැඩි සංඛ්‍යාව ආදායම් හා රැකියා උත්පාදනයට ඉවහල් වන අයුරින් සංවර්ධනය කළ හැකිව තිබේ.

යම් දුරක් ගිය පසු ආනයන ආදේශනය එහි සීමාවන් කරා ලැබා වූයෙන් ආර්ථික දුෂ්කරතා මතුවන්තට විය. 1970 - 1977 පාලන සමයේ දෙවැනි හාගයේ පමණ දිගින් දිගට පැවැති අත්‍යවශ්‍ය හාණ්ඩ හිගය, කළකඩ මිල, දිරස පෝලිමි, හැත්තැව දශකය මුළ හටගත් ලෝක ආර්ථික අර්බුදය හා ප්‍රථම බනිජ තෙල් කම්පනය සහ නිලධාරීවාදය නිසා ඇති වූ පිඩිනය සමග වර්ධනය වූ ජනතා අප්‍රසාදය කිසිදු වශේහාගයකින් තොරව ආනයන ආදේශන පිළිවෙත අතහැර දුම්මට හේතු සාධක කරගන්නා ලදී.

1977 දී අප තෝරා ගත් “අපනයන අහිමුබ සංවර්ධන උපාය මාරුගය” (Export Oriented Development Strategy) යටතේ දේශීය ආර්ථිකය අන්තර් ජාතික හාණ්ඩ හා ප්‍රාග්ධන වෙළඳ පොලට විවෘත කිරීම ඇරැණික. ආර්ථික වෙළඳ සහ ආයෝජන සීමාකරණ ඉවත් කරමින්

හෝ ලිහිල් කරමින් දේශීය වෙළඳ පොල විදේශීය තරගයට විවෘත කොට අපනයන ප්‍රවර්ධන නිෂ්පාදන මගින් ආදායම් සහ රැකියා උත්පාදනය අපනයන අහිමුබ සංවර්ධන උපාය මාරුගයේ මුළු අරමුණ වන්නේය. වසර කිහිපයක් යනතුරු ප්‍රතිපල ආකර්ශණීය විය. පළමු වසරේ පමණක් ආර්ථික වර්ධන අනුපාතය 8% ඉක්මවිය. එහෙත් වසර කිහිපයකට පසු අංක එක කොටුවට අඩු යැලින් පැමිණියෙමු. ආර්ථික ප්‍රසාරණය ඇති වූයේ සේවා අංශයේ මිස නිෂ්පාදන අංශයේ තොවේ. දිගුකාලීනව විදේශ විනිමය උත්පාදනයට ඉවහල් වන අයුරින් සංවිධිත අපනයන කර්මාන්ත සමුහයක් බිජි වූයේ නැත. විනිමය අනුපාතය තොකඩවා පිරිහිණි. විදේශ නෙය බර දිගටම ඉහළ ගියේය. ආපසු හැරී බලන විට හැට සහ හැත්තැව දශක වලදී මහත් ආයාසයෙන් ගොඩනැගීමට පටන් ගත් ලදුරු කර්මාන්ත පද්ධතිය විනාශ වි තිබේ.

කළ යුත්තේ කුමක්ද?

2019 ජනාධිපතිවරණයේ දී විධායක බලය දිනාගනීමින් රට පාලනය හාරගත් වත්මන් ආණ්ඩුව ආනයන ආදේශනය මෙන්ම අපනයන ප්‍රවර්ධනය යන උපාය මාරු දෙකකි සම්මිශ්‍රණයක් සහිත සංවර්ධන ප්‍රවේශයක් රට හමුවේ තැබේය. “ජනතා කේන්දුය ආර්ථිකය” යන තේමාවෙන් ඉදිරිපත් වූ තව ප්‍රවේශය “රට හදන සෞඛ්‍යයේ දැක්ම” ප්‍රතිපත්ති ලේඛනයේ සම්පිණ්ඩනය කර ඇත්තේ මෙසේය;

“ආර්ථිකයේ අයිතිය ජනතාවට හිමිවන ජනතා කේන්දුය ජාතික ආර්ථික පිළිවෙතක් කරා ගෙනයාමෙන්, රටේ සම්පත් හා ආර්ථික මුදලස්ථාන විදේශයන් සතු කිරීම වෙනුවට රට කුළම ඉතිරි කරමින් දේශීය

ව්‍යවසායකයා ගක්තිමත් කරන, වත්මන් පාලනය යටතේ අපට අහිමි කර ඇති ජාතික ආර්ථික ප්‍රතිපත්තියක් අපට හා අනාගත පරපුරට උරුම කර දීම අපගේ අරමුණ වේ.”

“සෞඛ්‍යයේ දැක්ම” ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයෙන් ගොඩනැගීමට යෝජනා කළ ජනතා කේත්තීය ජාතික ආර්ථිකයෙහි දේශීය සහ ජාතික පාර්ශව අවධාරණය කෙරෙන කේත්තීය ලක්ෂණ ගණනාවක් ඇත.

- දේශීය නිෂ්පාදන ආර්ථිකය දිරිගැනීමේ, ආනයන වියදුම් පාලනය සහ අපනයන ආදයම් වර්ධනය.
- විදේශ ගෙය වෙනුවට දේශීය සම්පත් පදනම් කරගත් අපනයන හා ආනයන ආදේශන නිෂ්පාදන පූළුල් කිරීම.
- දේශීයව නිෂ්පාදනය කළ හැකි හාන්ඩ් දේශීයව නිෂ්පාදනය කිරීම.
- ආනයන ආදේශන කර්මාන්ත හා අපනයන කර්මාන්ත අතර තරගකාරීන්ට මෙය සැලසීම.
- රාජ්‍ය මිළදී ගැනීම්, ඉදිකිරීම් හා ආයෝජන අවස්ථා දේශීය ව්‍යවසායකයන්ට විවෘත කිරීම.
- අපනයන ආර්ථිකය අගය එකතු කිරීමේ නිෂ්පාදන බවට පත්කිරීම.
- ආහාර සුරක්ෂිතතාව සහතික කිරීම.
- සමාජ ව්‍යවසාය ප්‍රවර්ධනය.

ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය ගක්තිමත් රාජ්‍යයක් ලෙස නැගී එමින් සිටි අවධියේ ජාතික ආර්ථිකයක් අවශ්‍ය මන්දිය ඇතිවූ සංවාදයට එක් වෙමින් ජනාධිපති ඒකුහම් ලින්කන් වරක් මෙසේ පැවසිය.

“ තිරුබදු ගැන මම ඒතරම් දන්නේ නැහැ. නමුත් මම එක දෙයක් දන්නවා. අපි පිටරටින් හාන්ඩ් මිලට ගත්තොත් අපට හාන්ඩ් ලැබෙනවා. සල්ලි පිටරටට යනවා. අපීම හාන්ඩ් හැඳුවෙන් අපට හාන්ඩ් තිබෙනවා. සල්ලින් ඉතිරි වෙනවා.”

එවැනි දාජ්‍යාච්‍යක හා ඒ මත පදනම් වන උපාය මාර්ගයක අපට ඇති යෝග්‍යතාව කිරා මැන බැලීමට සුදුසුම මොහොතු මෙය නොවේද?

කොරෝනා මධ්‍ය සටන් පෙරමුණ ගෙන
කොරෝනාවක් නිරාණ පොරීල් මුණ්නයිල්
In the forefront of the battle against Corona

நினைக்க உக்கும் சுதந்திர தொலைநோக்கு **Vision of Freedom**

74

சவால்களை வெற்றிகொண்ட
செழிப்பான நாளைய நாள் -
சுப்பிசமான தாய்நாடு

74 வருடங்களுக்குப் பின்னர்: இங்கிருந்து எங்கே?

1 948 ஆம் ஆண்டில் காலனித்துவப் பிடியிலிருந்து விடுபட்ட இலங்கை, உலகளாவிய ரீதியில் நாறு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை எமது நாட்டையும் உலகத்தையும் வெவ்வேறு அளவுகளில் ஆட்கொண்டுள்ள பெருந்தொற்றுக்கு முழு மனித சமுதாயமுமே இரையாகிப்போய் பலவித தீங்குகளை எதிர்கொண்டு கதிகலங்கிப் போடுள்ள இக்காலகட்டத்திலேயே எழுபத்தி நான்காவது சுதந்திர தினத்தை கொண்டாடுகின்றது.

2019 ஆம் ஆண்டு திசம்பர் மாத இறுதியில் உருவாகியதும், பின்னர் உலக சுகாதார தாபனத்தால் கொவிட்-19 எனப் பெயரிடப்பட்டதுமான புதிய கொரோனா வைரஸ் எனும் SARS/CoV 2 வைரஸ் ஒருசில மாதங்களில் 216 நாடுகளுக்குப் பரவியது. பல கோடிக்கணக்கான மக்கள் தொற்றுக்குள்ளாகினர். நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் இத்தருணத்திலும் பெருந்தொற்றால் உயிரிழந்தவர்களின் எண்ணிக்கை அரைக் கோடியையும் தாண்டியுள்ளது. வைரசின் புதிய தீரிபுகள் உருவாகி பரவிய வண்ணமுள்ளன. இப்பெருந்தொற்றின் எதிர்கால நிலைமைகள்

தொடர்பாக திட்டவட்டமான முடிவுகளை இவ்விடயதான அறிவுகொண்ட நிபுணத்துவர்களுக்குக் கூட கூறமுடியாமல் உள்ளது.

புதிய கொரோனா பெருந்தொற்று வெறுமனே சுகாதாரப் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தியது மாத்திரமல்ல, அதற்கும் அப்பாற்சென்று பாரிய அழிவை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதற்கு முன்னர் இறுதியாக உலகை ஆட்கொண்ட ஸ்பானியக் காய்ச்சல் எனும் பெருந்தொற்றுடன் ஒப்பிடும் போது கொவிட் 19 இனால் ஏற்பட்ட தொற்றுப் பரவலும், உயிரிழப்புக்களும் குறைவாகவேயுள்ளது. ஆனாலும், கொரோனா பெருந்தொற்று சுகாதாரப் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தியது மாத்திரமல்ல, குறிப்பாக சமகால உலகமயமான யுகத்தில் உலகத்திற்கு பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் சமூக ரீதியாக ஏற்படுத்தியுள்ள தீயவிளைவுகள், நிச்சயமாக ஸ்பானிய காய்ச்சல் தொற்றால் ஏற்பட்ட விளைவுகளை விடவும் அதிகமாகும்.

கொவிட் 19 பெருந்தொற்றால் உலகளாவிய பொருளாதாரப் பாய்ச்சல் முடங்கிப் போயுள்ளமையை உணர முடிகின்றது. பாரிய, நடுத்தர மற்றும் சிறிய வருமானம் கொண்ட முன்று வகையான நாடுகளின் பொருளாதாரம் கடந்தகால வரலாற்றில் ஒருபோதும் இல்லாத வகையில் சுருங்கிப் போயுள்ளது. அளவு ரீதியாக அது 2020 ஆம் ஆண்டில் உலகளாவிய பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம் -4.9% வீதமென சர்வதேச நாணய நிதியம் குறித்த வருடத்தின் யூன் மாதம் வெளியிட்டுள்ள பொருளாதார மீளாய்வில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது.

2020 ஆம் ஆண்டில் உலகளாவிய மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியின் (GDP) பெறுமதி 84.54 ரில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களாகும். அதில்

-4.5% வீதம் சுருங்கிய 2.96 ரில்லியன் டொலர் பொருளாதார வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. உலக வங்கியின் கணிப்பீட்டின் பிரகாரம் 2020 ஆம் ஆண்டு உலகப் பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி 5.2% வீதமாகும். செல்வந்த நாடுகள் உள்ளடங்கலாக உலகம் பூராகவும் 2020 யூலை மாதமாவில் 305 மில்லியன் தொழில் வாய்ப்புக்கள் இழக்கப்பட்டுள்ளதாக சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு மதிப்பிட்டுள்ளது. தொழிலாளர் அமைப்பின் புள்ளிவிபரங்களுக்கமைய உலகில் உழைக்கும் மக்களின் பாதிப்பேர் முறைசாராத் தொழில்களிலேயே ஈடுபட்டுள்ளனர். இலங்கையிலும் அவ்வாறுதான் உள்ளது. கொவிட் 19 இனால் பெரும பாதிப்புக்குள்ளானவர்களில் அவர்களே முதன்மை வகிக்கின்றனர்.

உலகளாவிய ரீதியான பண்டங்கள் விநியோகச் சங்கிலி மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. 2020 ஆம் ஆண்டில் உலக வர்த்தகம் 32% வீதத்தால் குறைவடைந்துள்ளதென உலக வர்த்தக அமைப்பு கணிப்பிட்டுள்ளது. பாரியளவிலானதும், சிறியளவிலான விவசாயத் துறையும் பாதிக்கப்பட்டமையால் உணவு உற்பத்தி விநியோகச் சங்கிலியும் சீர்க்கலைந்தமையால் பட்டினி ஏற்படக்கூடிய இடர் காணப்படுவதாக, ஐக்கிய நாடுகளின் உலக உணவுத் திட்டம் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. 2022 ஆரம்பத்திலிருந்து உலகில் செல்வந்த நாடுகள் உள்ளிட்ட பல நாடுகளில் பண்டங்கள் பற்றாக்குறை, பணவீக்க அதிகரிப்பு, ஏரிசக்திப் பற்றாக்குறை, வளர்முக நாடுகளில் தீவிரமடையும் வெளிநாட்டுக் கடன்கள் போன்றன மேற்கூறிய முற்கணிப்பு எந்தளவுக்கு உறுதிப்படுத்தியுள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது.

கொவிட் 19 பெருந்தொற்று இலங்கையின் பொருளாதாரத்திற்கும் மற்றும் சமூகத்திற்கும் ஏற்படுத்தியுள்ள தீய விளைவுகள் ஏராளமாகும். 2021 ஆம் ஆண்டின் மூன்றாம் காலாண்டில் பொருளாதார வளர்ச்சி -1.5% வீதத்தை அடைந்துள்ளது. பெருந்தொற்று பொருளாதாரத்திற்கும் அதனால் மக்களுடைய வாழ்வில் ஏற்படுத்தியுள்ள மோசமான விளைவுகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இப் புள்ளிவிபரம் மாத்திரம் போதுமானதாகும். முறையான பொருளாதார வீழ்ச்சியை 2022 ஆம் ஆண்டிறுதியில் நேரான 5.5% ஆக பரிணமிப்பதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிட்டுள்ளது. பெருந்தொற்றால் உற்பத்தி குறைவடைந்தது மாத்திரமல்ல, இலங்கையில் அந்நிய செலாவணி வருமான வழிகள் அனைத்தும் பாதிப்படைந்துள்ளதுடன், ஒவ்வொரு அளவுகளில் இடையூறுகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. சுதந்திரத்தின் பின்னர் நாங்கள் கடைப்பிடித்த பொருளாதார முன்மாதிரிகளுக்கு தனித்துவமான கட்டமைப்பு ரீதியான குறைபாடுகள் இன்று நாடு எதிர்கொள்ளும் அந்நிய செலாவணி வளங்கள் பற்றாக்குறையை உருவாக்கியுள்ளதுடன், கொவிட் பெருந்தொற்று அதனை மேலும் தீவிரமடையச் செய்துள்ளது. இப்பெருந்தொற்றுப் பரவலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு, தொற்றாளர்கள் குணப்படுத்துவதற்கு மற்றும் அழுத்தங்களுக்கு உள்ளாகிய மக்களுக்கு நிவாரணம் வழங்குவதற்கு முன்னுரிமை வழங்க நேரிட்டதால் 2019 ஆம் ஆண்டில் நாட்டைப் பொறுப்பேற்ற அரசாங்கம் திட்டமிட்ட பல அபிவிருத்திக் கருத்திட்டங்களை பிற்போடுவதற்கு நேரிட்டது. மேற்கொண்ட வேலைத்திட்டங்கள் மற்றும் அவற்றின் நன்மைகள் இப்பெருந்தொற்றால் மழுங்கடித்துப் போடுவன.

ஒரு சுரங்கத்தின் முடிவில் ஓளிக்கீற்று தென்படும் எனக் கூறுவர். பெருந்தொற்றால் தீவிரமடைந்துள்ள பல பொருளாதார, அரசியல் பிரச்சினைகள் மற்றும் சமூகத் தளம்பல்கள் மத்தியில் 74 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பெற்றுக்கொண்ட சுதந்திரத்தை நினைவுகூரும் இவ்வேளையில், இலங்கை இதுவரை கடைப்பிடித்த பொருளாதார முன்மாதிரி, அரசியல் கட்டமைப்பு, உலகின் போக்கை மாத்திரமல்ல தனிநபர் மற்றும் சமூகத் தொடர்புகளைக் கூட மீண்டும் வினாத் தொடுப்பதற்கான வாய்ப்பாகக் கொள்ள வேண்டும். மனித சமுதாயத்திற்கு தாங்கள் பயணித்த பாதையை பின்னோக்கிப் பார்ப்பதற்கும் முன்னோக்கிய பயணத்தை சரியான வகையில் திட்டமிடுவதற்கும் இவ்வாறான சந்தர்ப்பம் கிடைப்பது அரிதாகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் உலகில் தோன்றிய அரசியல் பினக்குகள் மற்றும் புரட்சிகள், உலகை மீண்டும் பிரித்துக் கொள்வதற்காக வல்லரசுகளுக்கிடையே அதிகரித்த போட்டி, உலகளாவிலான யுத்தம், இடைக்கால யுத்தத்தில் ஐரோப்பிய பொருளாதார வீழ்ச்சி, 1929-30 ஆண்டு காலத்தில் ஏற்பட்ட பாரிய பணப்பற்றாக்குறை போன்றன அவ்வாறானதொரு சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கியது. மனித சமுதாயம் அன்றுவரை கடந்து வந்த அரசியல் பொருளாதாரப் பயணத்தை தலைப்பாகக் கொண்டு விரிவான சமூக உரையாடல் தோன்றியது. பல்வேறு எண்ணக்கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டது. சமூகத்தின் இயக்கத்தை முழுமையாக வர்த்தக சந்தைக்கு ஒப்படைக்க வேண்டுமா என்ற உரையாடல் தோன்றியது. உற்பத்தி, தொழில் விரிவாக்கம் மற்றும் வருமான விரிவாக்கத்தின் ஏற்றத்தாழ்வை இல்லாது செய்வதற்காக

பொருளாதாரத்தில் அரசு தலையீடு மற்றும் பங்கேற்பை ஏற்றுக்கொண்ட கேன்ஸ் (Keynes) அவர்களின் மாதிரி இக்கலந்துரையாடல் மூலம் சமூகமயமாக்கப்பட்டது. அது நலனோம்புகை அரசு கொள்கைக்கும் மற்றும் அமெரிக்காவும் ஐரோப்பாவும் நியூ டெல் கூட்டு (New Deal Coalition) மறுசீரமைப்புக்களுக்கும் வழிவகுத்தது. நாங்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பொருளாதார, அரசியல், சமூக ரீதியான முன்மாதிரி எவ்வாறாக அமைய வேண்டுமென்பதை மீண்டும் சிந்தித்துப் பார்ப்பதற்கு இப்பெருந்தொற்று ஏற்படுத்தியுள்ள இவ்வாய்ப்பை இழக்காமல் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

இலங்கையில் வேலைவாய்ப்புப் பிரச்சினையை ஆராய்ந்து தீர்வுகளைப் பரிந்துரைப்பதற்காக சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பின் தாதுக்குமுவொன்று இலங்கை அரசாங்கத்தின் அமைப்பின் பேரில் 1971 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில் நாட்டுக்கு வருகை தந்தனர். பிரபல பொருளாதார விசேட நிபுணரான பேராசிரியர் டட்லி சியர்ஸ் அவர்கள் குழுவுக்கு தலைமை தாங்கினார். “தொழில்வாய்ப்புக்கள் மற்றும் எதிர்பார்ப்புக்களை நிகர்ப்படுத்தல்” (Matching Employment Opportunities and Expectations) எனும் பெயரில் அவர்கள் தயாரித்த அறிக்கையில் இலங்கையிலுள்ள செழிப்பான மண்வளம், அதிக மழைவீழ்ச்சி, அடர்ந்த காடுகள், மீன்வளம் கொண்ட கடல், மாணிக்கக்கல் வளம் உள்ளிட்ட கனிப்பொருட்கள், கல்வி தகைமை கொண்ட உயர்ந்த உழைப்புப் படை, பெருந்தெருக்கள் மற்றும் நீராவிப் புகையிரதப்பாதை வலையமைப்பு, உயரிய கலாச்சாரம் போன்ற வளங்களைக் குறிப்பிட்டு “இவ்வளவுக்கு வளங்களைக் கொண்ட நாட்டில் இந்தளவுக்கு பட்டினிப் பிரச்சினை

ஏற்பட்டது எவ்வாறு?” என ஆரம்பத்திலேயே வினவியிருந்தனர். கொரோனா பெருந்தொற்றுக் காரணமாக மேலும் தீவிரமடையச் செய்துள்ள பல பிரச்சினைகளின் மத்தியில் அகப்பட்டு 74 வருடங்களாக சுதந்திரத்தைக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில் அவ்வினாவை மீண்டும் வினவ வேண்டும்.

கடந்து வந்த பாதை

போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர்கள் 1506 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1815 வரையான 309 ஆண்டுகள் எமது நாட்டின் கரையோரப் பிரதேசங்களை ஆட்சி செய்தனர். ஆங்கிலேயர் 1815 தொடக்கம் 1948 ஆம் ஆண்டு வரை 133 வருடங்கள் நாடு முழுவதும் ஆட்சி செய்தனர். நாங்கள் காலனித்துவ ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த மொத்தக் காலம் 442 வருடங்களாகும். “சுதந்திரமே வாழ்வின் முச்சாகும்: அதற்காக எவ்வளவு விலை கொடுத்தாலும் போதாது” என மகாத்மா காந்தி அடிகள் கூறியுள்ளார். எந்தவொரு தேசத்திற்கும் இடம்பெறக்கூடிய பெரும் துரதிஷ்டமான நிலையே சுயாதீனம் இழக்கப்படுவது என்பதில் விவாதமில்லை. அடிமைத்தனம் அபிவிருத்திக்கும் ஐனநாயகத்திற்கும் பெரும் எதிரி என்பதை நிருபிக்கக்கூடிய சான்றுகள் பல வரலாற்றில் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

ஒரு போதுமே காலனித்துவத்திற்கு உட்படாத ஐப்பான் மேற்கத்தேயர்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு உலகின் நவீன அரசாக மாறியுள்ளது. இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போது பாரிய அழிவைச் சந்தித்திருந்தாலும், நொகுகாவா மற்றும் மெயிஜி அரசு வம்சத்தால் அக்காலத்தில் இடப்பட்ட அடித்தளத்தை பயன்படுத்தி அழிவிலிருந்து

மீண்டெழுந்த ஜப்பான் நாடு 1990 ஆம் ஆண்டாகும் போது உலகில் இரண்டாவது பாரிய பொருளாதாரத்தை கட்டியெழுப்பியுள்ளது. ஜப்பானுக்கு சமமான அல்லது அதற்கும் அதிகமான ஆற்றல் வளங்களுடன் கூடிய எகிப்து நவீன அரசாக கட்டியெழுப்புவதற்கான தேவையிருப்பினும் வல்லாதிக்கத்தின் பிடிக்குள் சிக்கியதால் அதனை அடைய முடியவில்லை.

இலங்கைக்கும் இதற்கு நிகரான நிலைமையே ஏற்பட்டது. காலனித்துவத்தின் பிடிக்கு அகப்பட்டமையால் எமக்கு விருப்பமானதும் பொருத்தமானதுமான அரசியல் மற்றும் பொருளாதார மாதிரியை தெரிவு செய்து தற்சார்பு அபிவிருத்தியை அடைவதற்கான வாய்ப்பு இழக்கப்பட்டது. 1948 ஆம் ஆண்டில் நாம் சுதந்திரத்தை பெற்றுக்கொள்வதற்கு முக்கியமான இரண்டு காரணங்கள் ஏதுவாக அமைந்தன.

1. காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் வாழ்ந்த மக்கள் அதற்கு எதிராக மேற்கொண்ட போராட்டத்திற்கு இணையாக இலங்கையின் பிரபுக்கள் வகுப்பினர் மற்றும் இடதுசாரி இயக்கங்கள் உள்ளிட்ட பல்வேறு சனசமூகக் குழுக்கள் சுதந்திரம் வேண்டி மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள்
2. ஆக்கிரமிப்பாலும், துன்புறுத்தல்களாலும், மோசடிகளாலும் கட்டியெழுப்பப்பட்ட காலனித்துவ ஆட்சி முறையை தொடர்ந்தும் மேற்கொண்டு செல்ல முடியாதென காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களுக்கு புரிந்தமையாலும்

காலனித்துவம் என்பது அதிசயம் அல்ல. காலனித்துவம் தனது ஆட்சியின் கீழுள்ள அரசிடமுள்ள வளங்களை சுரண்டுவதான், அதற்கு ஏதுவான பொறிமுறையையும் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்கள் நிறுவினர். அதன் மூலம் எமக்குக் கிடைத்த பல நன்மைகளும் உண்டு. ஜனநாயக ரீதியான அரசியலமைப்பு, சர்வசன வாக்குரிமை, நீதித்துறைக் கட்டமைப்பு, கல்வி முறை, நெடுஞ்சாலைகள் மற்றும் புகையிரதப் போக்குவரத்து வலையமைப்பு, நவீனத்துவத்திற்கான வாய்ப்புகள் போன்றன அவற்றில் சிலவாகும். அவ்வாறிருப்பினும், 1948 ஆம் ஆண்டில் ஆங்கிலேயர்கள் எமக்கு வழங்கிச் சென்றது எது நாட்டின் வளங்களைச் சுரண்டுவதற்காக உருவாக்கப்பட்டதும், பன்முகப்படுத்தலற்ற, இயக்கவியலற்ற, இரட்டை பொருளாதாரம் மற்றும் அதற்கு இசைந்த வகையிலான இரட்டை சமூக வடிவமைப்பாகும். வங்கி, காப்புறுதி, போக்குவரத்து மற்றும் செய்திப் பரிமாற்ற வசதிகளுடன் கூடிய மூன்று பிரதான பெருந்தோட்டப் பயிர்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பெருந்தோட்டத் துறையுடன் கூடிய நவீன துறை மற்றும் வறுமைப்பட்ட கிராமத்து மக்களுக்கு வாழ்வாதாரத்தை வழங்கும், பழைமையான உற்பத்தி நுட்பங்களை பயன்படுத்தி, சார்புநிலை விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாரம்பரியமான துறைகளில் இரட்டைப் பொருளாதார முறையே உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. நவீன துறையை உருவாக்கி உயர் சமூக வகுப்பினர் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களின் பிடியிலும், சிந்தனை மற்றும் வாழ்க்கை முறையை பின்பற்றுபவர்களாகவும் மாறினர். பாரம்பரிய வகுப்பினர் மொத்த சனத்தொகையில் அதிகமானவர்கள் மிகவும் கடும் நெருக்கடியானதும் கடினமானதுமான வாழ்க்கையையே கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் வறுமையால் வாடினர். சிங்களத்தை அல்லது தமிழை மாத்திரம் பேசிய

மக்கள் மொத்த சனத்தொகையில் தீர்மானம் எடுக்கும் செயன்முறையில் முழுமையாக ஓரங்கட்டப்பட்டனர்.

1936 ஆம் ஆண்டில் சுதந்திரம் கிடைப்பதற்கு அண்மித்த ஆண்டில் கூட சிகமரண வீதம் ஆயிரம் மகப்பேறுகளுக்கு 136 எனும் உயர்ந்த எண்ணிக்கையைக் கொண்டிருந்தமையால் காலனித்துவ ஆட்சியால் எமக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த சமூக நிலைமையில் எந்தளவுக்கு ஏற்றத்தாழ்வுகள் கொண்ட அநீதியானது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அரசியல் சுதந்திரத்தை வென்றெடுத்தல் தேசத்தித்திற்கு கிடைத்த பெரும் வெற்றி என்பதற்கு எதிர்க்கருத்து இல்லை. அதற்குத் தலைமை வழங்கியதும், ஒத்துழைப்பு வழங்கிய அனைவருக்கும் சரியான வகையில் மதிப்பளித்தல் வேண்டும். ஆனாலும், எமது தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்ட எமக்கு விருப்பமான அரசியல், பொருளாதாரம், சமூக முன்மாதிரியொன்றைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு அதன்மூலம் கிடைத்த வாய்ப்பு மோசமான வகையில் எமது கைகளிலிருந்து தவறிப்போனமை, எமது தேசம் இன்று முகங்கொடுத்துள்ள பாரிய பிரச்சினைகளிலிருந்து புலப்படுகின்றது.

அரசியல் சுதந்திரம் கிடைத்து கடந்து வந்த 74 வருடங்களில் ஒவ்வொரு அரசாங்கங்களாலும் நாங்கள் அடைந்த வெற்றிகள் பலவுள்ளன. காலனித்துவத்திலிருந்து மீண்டெழுந்த ஏனைய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது நாங்கள் அடைந்துள்ள சமூக அபிவிருத்தி வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கு அண்மித்த மட்டத்திலுள்ளது. பொதுமக்களுடைய வாக்குகள் மூலம் அரசாங்கத்தை மாற்றுதல் உள்ளிட்ட ஜனநாயக

நிறுவனக் கட்டமைப்பு, இலவசக் கல்வி, இலவச சுகாதார சேவை, கல்வி மற்றும் சுகாதார சேவைகளின் வளர்ச்சியும் விரிவாக்கமும், சமூக நலனோம்புகை, பெண்களுக்கு சமூகத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ள அந்தஸ்த்து போன்றன அவற்றில் முக்கியமானவையாகும். எந்த நாட்டிலேனும் சமூக அபிவிருத்தியில் முக்கியமான பிரிவுகள் பலவற்றில் எடுத்துக்காட்டும் சிகமரண வீதத்தை உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டால், 2019 ஆம் ஆண்டாகும் போது ஆயிரம் மகப்பேறுகளின் போதான சிகமரணம் எட்டாகக் குறைவடைந்துள்ளது. மக்களுடைய எழுத்தறிவு 92.5% வீதமாகும். பிறப்பின் போதான ஆயுட்கால எதிர்பார்ப்பு 76.8 வருடங்களாகும். 2019 ஆம் ஆண்டில் உலகளாவிய மனித அபிவிருத்தி சுட்டி (HDI) அட்டவணையில் 189 நாடுகளில் இலங்கை 72 ஆவது இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

சுதந்திரம் கிடைத்து 74 ஆண்டுகளில் நாம் தவறிமூத்த அல்லது தவறிப்போன சந்தர்ப்பங்கள் அதிகமாகும். சமகால உலகில் உயர்ந்த பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் வாழ்க்கை மட்டத்தை அடைந்து கொண்ட அனைத்து நாடுகளும் முன்னுரிமைகளையும் ஆற்றல்களையும் அடையாளங் கண்டு உள்ளூர் வளங்களைப் பயன்படுத்தி பலம்வாய்ந்த பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்பியே அவர்கள் அவ்வாறு வளர்ச்சியடைந்துள்ளனர். அவ்வாறான அரசாங்கங்களின் ஆட்சி மாற்றங்களுடன் செயலாற்றுகின்ற விதத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டாலும், நிரந்தரமான தேசிய பொருளாதாரத்தை உருவாக்குகின்ற கொள்கையிலிருந்து விலகுகின்றமையைக் காண முடியாது. ஆனாலும் இலங்கைக்கு சுதந்திரம் கிடைத்து பல வருடங்கள் செல்லும் வரை

காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களின் தேவைகளுக்காக உருவாக்கப்பட்டிருந்த சமூகக் கட்டமைப்பை உடனடியாகக் கைவிடுவதற்கு நாங்கள் சிந்திக்கவில்லை. தேசிய பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்புதல் தொடர்பாக பொதுவான உடன்பாடு இருக்கவில்லை.

கதந்தீரத்தின் பின்னர் 1977 ஆம் ஆண்டு வரை நாட்டை ஆட்சி செய்த அனைத்து அரசாங்கங்களும் ஒவ்வொரு மட்டங்களில் பின்பற்றிய அபிவிருத்தி மூலோபாயமாக அமைந்தது இறக்குமதி பதிலீடுகளாகும் (Import Substitution). இலத்தீன் அமெரிக்க அரசுகள் 1930 ஆம் ஆண்டிலிருந்து காலனித்துவமாக காணப்பட்ட ஆசிய - ஆபிரிக்க அரசுகள் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னர் கதந்தீரம் கிடைத்த நாள் தொடக்கம் இரண்டு தசாப்தங்கள் செல்லும் வரை இந்த அபிவிருத்தி மூலோபாயத்தையே கடைப்பிடித்தனர். உள்ளூர் உற்பத்தியாளர்களை வெளிநாட்டுப் போட்டித்தன்மையிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கான சூழலை உருவாக்கி நாட்டில் பயிரிடக்கூடிய அனைத்தையும் பயிரிடுதல், நாட்டில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருட்களை உற்பத்தி செய்தல் மற்றும் அதற்கு ஏதுவான கட்டளைச் சட்டங்கள் மற்றும் நிறுவன ரீதியான வசதிகளுடனான பொறிமுறையைக் கட்டியெழுப்புதல் இறக்குமதி பதிலீடின் உட்கருத்தாகக் கூறலாம். இறக்குமதி பதிலீடின் கீழ் தேசிய கைத்தொழில் தொகுதி மற்றும் சேவை நிறுவனங்கள் பல நிறுவப்பட்டன. அவையினைத்தும் ஒரே விதமாக வினைத்திற்றும், உயர்வான உற்பத்தித் திறன் மற்றும் பொருளாதார சிக்கனம் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதுதான் உண்மை. ஆனாலும் அவற்றில் அதிகமானவற்றை வருமானம் மற்றும் தொழில் உருவாக்கத்திற்கு ஏதுவான வகையில் அபிவிருத்தியை மேற்கொண்டிருக்கலாம்.

ஒரளவு தூரம் சென்ற பின்னர் இறக்குமதி பதிலீடு அதன் எல்லைகளை விஞ்சியமையால் பொருளாதார சிரமங்கள் தோன்றின. 1970 - 1977 ஆட்சிக்காலத்தில் இரண்டாவது காலகட்டத்தில் தொடர்ச்சியாக நிலவிய அத்தியாவசியப் பொருட்களின் தட்டுப்பாடு, விலையேற்றம், நீண்ட வரிசைகள், எழுபதாம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் உருவாகிய உலகப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் மற்றும் பெற்றோலிய வளக் குழப்பங்கள் மற்றும் ஏதேச்சியதிகாரம் போன்றவற்றின் அழுத்தங்களுடன் மக்கள் மத்தியில் கோபம் அதிகரித்தமையால் எந்தவொரு ஒழுங்குறுத்தல்களும் இல்லாமல் இறக்குமதி பதிலீட்டு முறையை கைவிடுவதற்கு காரணமாக அமைந்தது.

1977 ஆம் ஆண்டு நாங்கள் தெரிவு செய்த “ஏற்றுமதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட அபிவிருத்தி மூலோபாயம்” (Export Oriented Development Strategy) இன் கீழ் உள்ளூர் பொருளாதாரத்தை சர்வதேச பண்டங்கள் மற்றும் மூலதனச் சந்தைக்கு திறந்துவிடப்பட்டது. பொருளாதார, வர்த்தக மற்றும் முதலீட்டு மட்டுப்பாடுகளை நீக்கி அல்லது இலகுபடுத்தி உள்ளூர் சந்தையை வெளிநாட்டு சந்தைப் போட்டிக்கு திறந்து விட்டு ஏற்றுமதி உற்பத்தி ஊக்குவிப்புக்கள் மூலம் வருமானம் மற்றும் தொழில் உருவாக்கமே ஏற்றுமதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட மூலோபாயத்தின் நோக்கமாக அமைந்தது. ஒரு சில வருடங்கள் செல்லும் வரை விளைவுகள் கவர்ச்சியாக இருந்தது. முதலாம் வருடத்தில் மாத்திரம் பொருளாதார வளர்ச்சி 8% வீதத்தைத் தாண்டியது. ஆனாலும் ஒரு சில வருடங்களின் பின்னர் முதலாம் முதலாம் கூட்டுக்கு வந்தோம்.

செய்ய வேண்டியது என்ன?

2019 ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தலில் நிறைவேற்று அதிகாரத்தை வென்றெடுத்து நாட்டை ஆட்சி செய்கின்ற சமகால அரசாங்கம் இறக்குமதி பதிலீடுகளைப் போலவே ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்பு ஆகிய இரண்டு மூலோபாயங்களின் கூட்டு அபிவிருத்தி அனுகுழறையை எமக்கு முன்வைத்துள்ளது. “மக்களை மையமாகக் கொண்ட பொருளாதாரம்” எனும் தொனிப்பொருளில் முன்வைக்கப்பட்ட புதிய அனுகுழறை “நாட்டைக் கட்டியெழுப்பும் சுபீட்சத்தின் நோக்கு” எனும் கொள்கைப் பிரகடனம் இவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

“பொருளாதார உரிமை பொதுமக்களுக்கு உரித்தானதும், மக்களை மையப்படுத்தியதுமான தேசிய பொருளாதார கொள்கை ஊடாகக் கொண்டு செல்லும் போது, நாட்டின் வளங்கள் மற்றும் பொருளாதார மையங்களை வெளிநாட்டவர்களுக்கு விற்பனை செய்வதற்குப் பதிலாக நாட்டிலேயே சேமித்து உள்ளூர் தொழில் முயற்சியாளர்களை பலப்படுத்தும்,

பொருளாதார விரிவாக்கம் சேவை துறையில் மாத்திரமே இடம்பெற்றதுடன், உற்பத்தித் துறையில் ஏற்படவில்லை. நீண்டகால அந்நிய செலாவணி விருத்திக்கு ஏதுவான வகையில் கட்டமைக்கப்பட்ட ஏற்றுமதிக் கைத்தொழில் தொகுதி உருவாகவில்லை. அந்நிய செலாவணி வீதம் தொடர்ந்து குறைவடைந்தது. வெளிநாட்டுக் கடன்கள் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்தன. மீண்டும் திரும்பிப் பார்க்கும் போது எழுபதாம் ஆண்டுகளில் பெரும் எதிர்பார்ப்புடன் கட்டியெழுப்பப்பட்ட ஆரம்ப கைத்தொழில் தொகுதியும் அழிந்து போயிருந்தது.

தற்போதுள்ள ஆட்சியின் கீழ் நாம் இழந்துள்ள தேசிய பொருளாதார கொள்கையொன்றை எமக்கும் எமது எதிர்கால சந்ததியினருக்கும் ஏற்படுத்துவதே எமது நோக்கமாகும்.” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“சுபீட்சத்தின் நோக்கு” கொள்கைப் பிரகடனத்தில், கட்டியெழுப்புவதற்கு முன்மொழியப்பட்ட வகையில் மக்களை மையமாகக் கொண்ட தேசிய பொருளாதாரத்தில் உள்ளூர் அல்லது தேசிய தரப்பினர் எடுத்துக்கூறும் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல இயல்புகள் காணப்படுகின்றன.

- உள்ளூர் உற்பத்திப் பொருளாதாரத்தை வலுப்படுத்தல், இறக்குமதி செலவைக் கட்டுப்படுத்தல் மற்றும் ஏற்றுமதி வருமான விருத்தியை ஏற்படுத்தல்
- வெளிநாட்டுக் கடன்களுக்குப் பதிலாக உள்ளூர் வளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதி பதிலீட்டு உற்பத்திகளை விரிவாக்கம் செய்தல்
- உள்ளூரில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருட்களை உற்பத்தி செய்தல்
- இறக்குமதி பதிலீட்டு கைத்தொழில்கள் மற்றும் ஏற்றுமதிக் கைத்தொழில் ஆகிய இரண்டுக்கும் இடையில் போட்டித்தன்மைக்கு வழிவகுத்தல்
- அரசு கொள்வனவு, கட்டுமானங்கள் மற்றும் முதலீட்டு வாய்ப்புக்களில் உள்ளூர் தொழில் முயற்சியாளர்களுக்கு வாய்ப்பு வழங்கல்

- ஏற்றுமதி பொருளாதாரத்தில் பெறுமதி சேர் உற்பத்தியாக மாற்றுதல்
- உணவுப் பாதுகாப்பை உறுதி செய்தல்
- சமூக தொழில் முயற்சிகளை ஊக்குவித்தல்

ஜக்கிய அமெரிக்கா பலம்வாய்ந்த அரசாக வளர்ந்து வந்த காலப்பகுதியில் தேசிய பொருளாதாரம் ஏன் தேவையென்பது பற்றிய உரையாடலில் கலந்துகொண்டு ஒருமுறை ஆயிரகாம் லிங்கன் இவ்வாறு கூறியுள்ளார்.

“இங்குமதி வரியைப் பற்றி எனக்கு அந்தளவுக்கு தெரியாது. அனாலும் எனக்கு ஒரு விடயம் தெரியும். நாங்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்து பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்தால் எங்களுக்கு பொருள் கிடைக்கும். பணம் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும். நாங்களே பொருட்களை உற்பத்தி செய்தால் எங்களுக்கு பொருளும் இருக்கும். பணமும் இருக்கும்.” எனக் கூறியுள்ளார்.

அவ்வாறான தூரநோக்கிலும் அதனை அடிப்படையாகக் கொண்ட முலோபாயங்கள் தொடர்பாகவும் எமக்குள்ள ஆற்றல்கள் பற்றி தேடி ஆராய்வதற்குப் பொருத்தமான காலம் இதுவல்லவா?

அதிவேக நெடுஞ்சாலைகள் கிராமத்தையும் நகரத்தையும் இணைக்கிறது
Express ways make village and city closer

ජන හඩු කන් දෙන "ගම සමග පිළිසඳා"
මක්කளින් කුරුල්කෘතු ජ්‍යෙෂ්ඨයේ පිළිසඳා
Go among the masses with "Gama Samaga Pilisandara"

1948 - 2022
74
නිදහස් උක්ම
ස්ථත්තිර තොලෙනොකු
Vision of Freedom

**"An Affluent Tomorrow and
Prosperous Motherland with
Challenges Overcome"**

After 74 years: The Way Forward

Sri Lanka which gained freedom from colonial yoke in 1948, celebrates the 74th Anniversary of its Independence at a time when the entire humanity is squeezed by the disastrous consequences of a global pandemic that occurs once in about hundred years and that has engulfed the country and the whole world in varying degrees.

The New Corona Virus or SARS-CoV2 that emerged at the end of 2019 and was later named COVID-19 by the World Health Organization (WHO) spread to 216 countries and territories within months. Millions and millions of people got infected. The death toll has passed five million by this moment. New variants of the virus

are spreading throughout the globe. Even the top most expert of virology is not in a position to forecast conclusively what would happen tomorrow.

New Corona Pandemic is a catastrophe that has gone beyond an ordinary health issue. When compared to the previous global pandemic - Spanish Flu (H1N1)- the number of infected persons from and the death toll of COVID-19 is still considerably behind the pandemic of 1918. However, in the current extremely globalized world context, it has obviously surpassed the limits of a general health issue by causing negative economic, political and social consequences exceeding ill-effects of the Spanish Flu.

It is felt that the momentum of the global economy has come to a standstill as the COVID-19 cases are surging throughout the world. The economies of countries belonging to upper, middle- and lower-income levels started to contract as never before in the recent history. So much so that the Economic Outlook released by the International Monetary Fund (IMF) in June 2020 stated that the Global Economic Growth Rate would be - 4.9% in the corresponding year. The global GDP in 2020 was US\$ 84.54 trillion. A 4.5% decline of that amount would result in a loss of US\$ 2.96 trillion in the world economic output. According to World Bank estimates, the world economy shrank by 5.2% in 2020. The International Labour Organization (ILO) estimated that 305 million jobs

were lost throughout the world including in the high rich countries in 2020. According to ILO statistics, half of the working population in the world is engaged in non-formal sectors. Six out of ten are non-formal workers. Sri Lanka is no exception. They are the worst affected by the COVID-19 pandemic.

The global supply chain was severely disrupted. The World Trade Organization (WTO) estimated that the global trade shrunk by 32% in 2020. At the same time, United Nations World Food Programme (WFP) forecast that the entire world would be prone to an imminent famine as a result of disruption in food supply chain caused by the decrease in agricultural production both large and small scale. Growing scarcity of goods and services, rising inflation, energy shortages, and deepening foreign debt crisis in developing countries witnessed by the dawn of 2022 stand testimony to these forecasts.

The COVID-19 pandemic caused a grave impact on the Sri Lankan economy and its society. Thus, the country recorded a -1.5% economic growth in the 3Q of 2021. This figure alone is suffice to demonstrate the magnitude of negative effects on the economy and the life style of the people. However, the Government has planned to convert this negative economic growth rate into a positive one of 5.5% at the end of 2022. The pandemic not only contracted the production in the country but also drastically reduced all major foreign exchange earnings or blocked

them in deferent degrees. The prevailing foreign reserve crisis created by the structural weaknesses inherent to the economic model we followed since Independence, was aggravated by COVID-19 pandemic. The incumbent government which assumed power in 2019, was compelled to put off many of its planned development projects as it had to give priority to control the deadly virus, look after the sick and provide relief to the affected. Even the completed work and their benefits were overshadowed by the dark clouds of the pandemic.

The saying goes that “there is light at the end of the tunnel”. In this moment, while celebrating the Independence won 74 years ago, amid economic hardships, political polemics and social agitations caused by the pandemic, we should make it a point to question again not only the socio-economic model Sri Lanka has adopted, political institutions, current global order but also the individual and social relations. The human society rarely gets an opportunity of this nature to overview the path so far walked along as well as to choose the correct path ahead for a better future.

Political turmoil and revolutions, heightening rivalry among powerful nations to redivide the world, global scale wars, economic decline in the inter war period, and the Great Depression of 1929/ 30, seen during the first half of the 20th century created such an opportunity. A broad discourse on the rationale behind economic and political path hitherto treaded by the humanity began. Many different opinions were

expressed. The whole discourse was centered on the question whether market forces should be allowed to control the human society. These debates resulted in the emergence of Keynesian model that advocated state intervention in the economy in order to increase production and employment and to address income distribution inequalities. It gave birth to state welfare policies and New Deal Reforms in the United States and Europe. As such we should not let this rare opportunity created by the Corona pandemic, to go waste so that we can make use of it to rethink as to what is the most appropriate socio-economic model for us to follow in future.

On the invitation of the then Government, a delegation of the International Labour Organization (ILO) led by the well known development economist Professor Dudley Seers, arrived in the Island in early 1971 to study the unemployment issue in Sri Lanka and make recommendations for solution. The delegation in their report “Matching Employment Opportunities and Expectations” mentioning the favorable aspects of Sri Lanka such as the fertile soil, abundance of rainfall, forests, the sea rich with aquatic resources, pearls gems and other minerals, the trainable work force with high level of education, highway and railway network and highly developed culture, questions at the very beginning “how did so many formidable challenges crop up in a country gifted with so much resources and facilities”. We as a nation grappling with numerous problems intensified by the Covid 19 should raise the same question again in the midst of Independence day celebrations.

The path we walked

The coastal area of our country was controlled by the Portuguese, the Dutch and the British colonial rulers for 309 years from 1506 to 1815. The British ruled the entire Island for 133 years from 1815 to 1948. We were tight in the grip of colonial rule for a total period of 442 years. "Freedom is the breath of life; it is never dear at any price" Mahatma Gandhi once said. There is no argument that the greatest tragedy that can befall any nation is to lose its sovereignty. The history is replete with evidences to prove that the absolute enemy of development and democracy is dependency.

Japan which has never been a colony became one of the leading modern states in the world today emulating the Western development model. It was reduced to rubbles during the World War II but using the foundation laid during the reigns of Tokugawa and Meiji dynasties, reemerged to become the second largest economy in the world by 1990. Egypt, with equal or more potentiality though wanted to rise as a modern state, missed the opportunity after falling into the hands of imperialism.

Sri Lanka too ended up in a similar destiny. We lost the opportunity to choose our own political and economic model and to make it a reality in order to ensure an independent development. Two major factors were instrumental in gaining independence in 1948.

1. The elite class and the left-wing forces including different groups of activists launched a struggle against imperialism in parallel to the struggle carried out by the people in other colonies.
2. Colonial rulers had realized by that time they could not maintain the system built upon invasion, violence and fraud any further.

Imperialism is not a one way phenomenon. Imperialists installed infrastructure and logistics in their colonies to exploit the resources belonging to the later. As a result, we received a number of benefits. Some among them are the democratic system of Government, universal franchise, Judicial and education systems, road and railway network and the opportunity to be linked with modernism. The British departed in 1948 leaving behind a non-diversified, non-dynamic dual economy structured for the exploitation of resources of the country and an ensuing dual society. The modern sector was made of the plantation industry comprising three major crops, enjoying the facilities of banking, insurance, transport, and communication services while the traditional sector depended on the subsistence agriculture and livelihoods using traditional crafts. The upper class that comprised the modern sector accepted the superiority of colonial masters and followed their vision and the lifestyle. The majority of the ordinary population led a harsh and difficult life. They were poverty stricken and debt ridden. These communities who spoke either Sinhala or Tamil only were marginalized from decision making process.

Even in 1936, a year not far from the day of independence, country's infant mortality rate remained at a level as high as 136 per 1000 live births. This alone would demonstrate what sort of unfair and discriminated society was passed on to us by the colonial rulers. There is no doubt that the winning of political freedom is a colossal achievement. All those who gave leadership to that noble task and made contributions deserve honor and respect. But the severe problems being faced by the nation today well illustrate that the opportunity we had to build a social, economic and political model of our choice that meets our needs and aspirations has tragically slipped off from our hands.

The achievements realized under all the governments that ruled this country in the past 74 years after gaining political freedom are remarkable. When compared to many other countries that obtained independence from the colonial rule, scale of the social development we have achieved is closer to the social development levels reached by the developed nations. The network of democratic institutions including the mandatory power of universal franchise to change governments, free education and free health care systems, development and expansion of education and health care, social welfare measures and the status of women in society are distinctive. The mortality rate that exhibits several major facets of social development of any country, has dropped to eight per 1000 live births by 2019. People's literacy rate is 92.5%. The life expectancy at birth is 76.8 years. Sri Lanka ranked at 72nd place out of 189 nations in the World Human Development Index (HDI) in 2019.

Many are the blunders we made wittingly or unwittingly during the last 74 years after independence. All the countries in the world that have reached a higher level of socio-economic development have identified their priorities and potential beforehand, and built a sound production economy by using local resources. Though the modus operandi of different governments of such states changed with the shifting of power from one party to another none of them seemed to circumvent the state policy of building a national economy. But for years since the independence, we did not even think of a radical departure from the socio-economic model established by the colonial rulers for their own interests. There was no consensus on building a national economy.

The development strategy that was adopted in different degrees by every Government that ruled this country until 1977 from Independence was Import Substitution. This strategy was followed by Latin American States since 1930, and former colonies in Asia and Africa used this strategy for nearly two decades since the beginning of the decolonization process at the end of World War II. The core of Import Substitution can be described as implementing a system with establishing facilities and necessary legal foundation to help manufacture goods that could be produced within the country, cultivate all the crops that could be grown in the country by preparing conducive environment to protect the local producers from global competition.

A national industrial network and a series of service institutions were established under Import Substitution. It was true that all such entities were not equally efficient, productive and economical. But the majority of them could have been developed as economically viable entities to generate growth, revenue and employment.

After some time, economic difficulties surfaced as the Import Substitution reached its limits. The growing public discontentment caused by continues shortage of essential goods in the second half of 1970-1977 administration, economic recession in much of the Western world that put an end to post-World War II economic expansion, the first oil crisis, rising black market prices, and bureaucratic blunders was used as the justification to abandon Import substitution without any analysis of real reasons.

Under the "Export Oriented Development Strategy" we chose in 1977, the local economy was opened to the international goods and capital market. The prime objective of the "Export Oriented Development Strategy" was to generate income and employment by export promotion through opening the local market to international competition. Economic, trade and investment restrictions were either lifted or relaxed to facilitate the process. The results were attractive during initial years. The economic growth rate exceeded 8% in the first year. But we were back to square number one after a few years. The economic

expansion occurred not in the production sector but in the service sector. A sustainable industrial foundation with long term potential to earn foreign exchange could not be developed. The exchange rate continuously depreciated. Foreign debt burden constantly increased. At the end of the day, the infant industrial sector we started to build with great ambitions in the 60s and 70s had collapsed.

What is to be done?

The present Government which undertook to rule the country by winning executive power in the Presidential Election of 2019 put forward a different development agenda—a mixture of the two strategies-import substitution and export promotion. The policy frame work named "Vistas of Prosperity and Splendour" summarized its policy under the title "People Centric Economy", in following words:

"Our aim is to develop a national economic policy for the benefit of the present and future generations whereby the people will be the owners of the country's economic resources, local enterprise will be strengthened and vital national assets would not be sold to foreigners".

There are several distinctive features that highlight the nationalistic nature of the People Centric Economy proposed to be built by the policy document "Vistas of Prosperity and Splendour".

- Encourage the local production economy, control import expenditure and increase export earnings.
- Instead of foreign borrowings, broaden the export and Import substitute production.
- To locally produce whatever goods that are possible to produce locally.
- Let import substitution industry and export industry compete with each other.
- To open state procurement, construction and investment opportunities to local entrepreneurs.
- Convert export goods into value added products.
- To ensure food security.
- Promotion of social entrepreneurship.

In the era when there was a live debate in comparatively advanced countries over the choice of protectionism or free trade, highlighting the necessity of building a national economy, President Abraham Lincoln responded in this manner:

"I do not know much about the tariff. But I do know this much – when we buy manufactured goods abroad, we get the goods and the foreigners get the money. When we buy the manufactured goods at home, we get both the goods and the money".

Isn't this the most appropriate moment to reason out whether such a strategy based on such a vision is most apt for us.

නුතන තාක්ෂණයෙන් ඉදිවුණු කැලේ පාලම
නවීන ජොජිව්‍ය නුට්පත්තිනාල නිර්මාණික කප්පටුළු ක්‍රියා පාලම
State of the art bridge over Kelani River

Concept & Scripted by	Mohan Samaranayaka Director General of Government Information
Compiled by	Jayatissa Gamage Director (Information) Department of Government Information
Design Concept	Inoka Creations (hasindra)
Published by	Department of Government Information
Printed by	Department of Government Printing